

دوشنبه ۲۹ بهمن ۱۳۶۲ برابر ۱۸ فوریه ۱۹۸۵
بها ۴۰ ریال - سال اول - شماره ۴۵

مصاحبه

ارگان تئوریک حزب کمونیست آتریش

با رفیق رقیبه دانشگری در آتریش

نشریه "راه و هدف" ارگان تئوریک حزب کمونیست آتریش در شماره ویژه ماه فوریه خود، مصاحبه ای را با رفیق رقیبه دانشگری عضو کمیته مرکزی سازمان درج نموده است.
"راه و هدف" ابتدا در پیشگفتاری بر مصاحبه، به معرفی رفیق دانشگری می پردازد. این نشریه ضمن تشریح مبارزات وی در دوران رژیم شاه به توصیف جریان دستگیری و بازداشت او توسط ساواک پرداخته و در ادامه آن می نویسد:

رقیبه دانشگری درش ماه اول دوران زندان خود تحت وحشیانه ترین شکنجه ها قرار گرفت. با وجود این استقامت کرده و اطلاعاتش را در باره تشکیلات مخفی فداییان فاش ساخت. علاوه بر این او تمام می کوشید تا روحیه دیگر زندانیان را نیز تقویت نماید.

ارگان تئوریک حزب کمونیست آتریش در آغاز مصاحبه در مورد خط مشی سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) در قبال حاکمیت جمهوری اسلامی در سالهای پس از پیروزی انقلاب سؤال نمود. رفیق دانشگری در پاسخی مشروح به این پرسش، تصویری همه جانبه از مجموعه شرایط و امکانات ملی و بین المللی پس از انقلاب، نیروهای مردمی کشور و تناسب قوا در درون حاکمیت جمهوری اسلامی ارائه کرد و تاکید نمود: رقیبه در صفحه ۲

سیمای فاجعه بار نشر کتاب

برای رژیم در جمهوری اسلامی

برای رژیم حکام رژیم ج.ا.ی نسبت به تفکرات پیشرو و ترقیخواهانه، سرکوب و پیکرد خشن و لجام گسیخته اندیشمندان و متفکرین مردمی، اعمال سیاستهای عقب مانده و فسیل شده در مراکز علمی، فرهنگی و ادبی و هنری، اینک نتایج فاجعه آمیز خود را به وضوح نمایان ساخته است. اکنون دیگر، هیچکدام از این مراکز، از آفت ارتجاع در امان نمانده است. رهبران تاریک اندیش، از یک سو و بیابان حاکمیت سنن فرهنگی و اصول اخلاقی گزین و سطایی که متذکران چون آئین با پیشرفت علمی و فرهنگی برخاسته اند، تنها به هموار ساختن راه بازگشت مجدد انحطاط و ابتدالی راکه با انقلاب شکوهمند بهمین ضربات موثری خورده بوده، اینبار، در ابعادی به مراتب وسیعتر از آن برخاسته اند. نگاهی هر چند گذرا به سیمای نشر کتاب، و شرایط و وضعیت حاکم بر این جریان علمی و فرهنگی، میتواند تنها گوشه ای از ابعاد این فاجعه را بنمایاند. رقیبه در صفحه ۲

قداره کشی اوباشان رژیم در پاریس

جمهوری اسلامی اگر توانایی و امکاناتش را داشت بسیار شایق بود علاوه بر ایران در گوشه و کنار دنیا نیز گشتهای رتشارتس را به جولان اندازد، دهها اوین برپا کند و بر سر هر کدامشان یک لاجوردی و ری شهری بنشانند تا اگر صدایی در مخالفت با ارتجاع حاکم برخاست، با شکنجه و اعدام بدان پاسخ گوید. بیهوده نیست که اوباشان رژیم هرگاه فرصت را مغتنم شمرند به نیروهای ترقیخواه اپوزیسیون، در کشورهای مختلف حمله ور می شوند، قداره کشی می کنند و اوباشتری خود ویژه رژیم را به نمایش می گذارند. مگر عطف به این هفته گذشته مقر یونسکو در پاریس شاهد این اوباشگری بود. در مقر یونسکو مسئولین سفارت جمهوری اسلامی در پاریس فرصت یافته بودند تا در جلساتی که به منظور بررسی فرهنگ و ادب ایران از سوی این سازمان تشکیل شده بود، حضور یافته و به تبلیغ برای رژیم دست زنند. این امر مورد اعتراض نیروهای مترقی قرار گرفت. روز دوشنبه هفته رقیبه در صفحه ۷

مجموعه گزارشهایی از زندانیان تهران

(بخش آخر)

در صفحه ۸

همبستگی گسترده با مردم و انقلابیون ایران در هندوستان

مدرس

از سوی کنگره سراسری اتحادیه های کارگری هند - واحد مدرس، نامه ای برای پرنس و کوشیار، دبیر کل سازمان ملل ارسال شده است. در این نامه ضمن تشریح وضعیت زندانیان سیاسی خواهان اقدام فوری جهت بازدید از زندانها و جلوگیری از کشتار و محاکمات فرمایشی شده است. در بخشی از نامه آمده است: "اتفاقاتی که اخیرا در ایران رخ داده است، موجبات نترانی مردم مترقی و علشان آزادی را در سراسر جهان فراهم نموده است. صداها هزاران میهن پرست، مترقی و دمکرات، زن و مرد، پیر و جوان دستگیر شده و به زندانهای مخوف ایران فرستاده می شوند." رقیبه در صفحه ۶

ابراز انزجار نیروهای ترقیخواه و بشردوست جهان از جنایتها و اقدامات سرکوبگرانه رژیم جمهوری اسلامی هردم ابعاد گسترده تری می یابد. جمعیت های انجمن ها، اتحادیه ها، سازمانهای سیاسی و صنفی و نیز محافل و شخصیت های مترقی با تشکیل مجامع، انتشار بیانیه ها و سایر اشکال اقدامات اعتراضی، ضمن ابراز همبستگی با مبارزات مردم و انقلابیون ایران، تنفر و انزجار خود را از سیاستهای ارتجاعی و فاشیستی رژیم ایران اعلام می دارند. بر اثر اقدامات پر دامنه افشاگرانه توده ایها و فدائیان خلق در هندوستان، ابراز همبستگی با مردم ایران و محکومیت جمهوری اسلامی، در این کشور از گستردگی ویژه ای برخوردار است که به درج نمونه هایی از آنها اقدام می کنیم:

گفتگو با آناتولی کاریف، قهرمان شطرنج جهان و مبارز پیگیر صلح

گفتگویی داشته باشیم.

لازم به تذکر است که دوازدهمین جشنواره جهانی جوانان و دانشجویان، بنا بر قرار "کمیته بین المللی تدارک جشنواره"، با شعار "همبستگی ضد امپریالیستی، صلح و دوستی" در ماههای ژوئیه و اوت ۱۹۸۵ در مسکو برگزار خواهد شد. کمیته شوروی تدارک جشنواره علاوه بر فعالیت عظیم تبلیغاتی برای بسیج گسترده جوانان اتحاد شوروی برای شرکت در جشنواره، مسکو، در مقام کمیته میزبان بار اصلی تدارک جشنواره را به دوش می کشد.

برگزاری چنین مراسم عظیمی که از جمله ۵۰۰۰۰ میهمان خارجی در آن شرکت خواهند داشت، مستلزم همکاری گسترده و فعال هزاران تن از جوانان و دیگر نیروهای داوطلب از بین صفوف مردم و تمامی نهادهای اجتماعی و دولتی اتحاد شوروی است. رقیبه در صفحه ۲

آناتولی کاریف برای اکثر جهانیان بعنوان یک استاد برجسته و نابغه شطرنج شناخته شده است. قهرمانی که تا کنون سه بار به مقام قهرمانی شطرنج جهان دست یافته است. اما وجهی از خصوصیات و مبارزات او که کمتر شناخته شده است نقش او بعنوان یک مبارز صلح، یک روزنامه نگار توانا و یک سازمانگر مبارزات جوانان است. این آرمان والای کمونیسم و جامعه، سوسیالیستی است که چنین انسانهایی می آفریند. جامعه ای که قهرمانان ورزشی اش اندیشمندان و مبارزین راه سعادت انسانها و اندیشمندان ورزشکار، معدنچیان، ماسونرها و هنرمندانش پرولتر و زهروان راه پرولتاریا.

فرستی دست داد تا با رفیق آناتولی کاریف در رابطه با مسئولیتهايش در کمیته شوروی تدارک دوازدهمین جشنواره جهانی جوانان و دانشجویان،

* روستاهای میهن صحنه مبارزه دهقانان، عایه بزرگ مالکان و رژیم ج.ا.

* یک سندویک اعلامیه

* درد ادگانه لاهه چه می کنند

* آموزگاران "غیر مکتبی" در ریحی ۱۰ در صفحه ۹

۲۹ بهمن سالروز شهادت

خسرو گل سرخی

و کرامت الله دانشیان در صفحه ۲

متحد شویم! علیه کشتار و اختناق در ایران پیاخیزیم!

مصاحبه ارگان تئوریک حزب کمونیست اتریش
بارفیک رقیبه دانشگری

بقیه از صفحه اول

"جوهر اساسی خط مشی در سالهای پس از انقلاب، عبارت بود از متشکل کردن توده مردم، به ویژه کارگران در صفوف سازمان و هدایت مبارزه آنان و هم چنین تامین اتحاد نیروهای خلقی برای طرد جریان‌های راستگرا و تقویت وزن و تاثیر نیروهای طرفدار اصلاحات اجتماعی - اقتصادی در حکومت"

در قسمت‌های بعدی مصاحبه رقیبه دانشگری به دیگر سئوالات نشریه "راه و هدف"، از جمله درباره علل شکست انقلاب پاسخ گفت. آخرین پرسش این بود که "در مبارزه فعلی، سازمان فداییان معرف چه نیروئی است و موقعیت شما نسبت به نیروهای اجتماعی دیگر چگونه است؟"

در پاسخ به این سئوال موقعیت و وضعیت کنونی سازمان توصیف و تشریح گردید. در بخشی از پاسخ چنین گفته شد: "سازمان فداییان خلق ایران معرف نیروئی است که آرمانهای دور و نزدیک طبقه کارگر و همه زحمتکشان ایران را نمایندگی می‌کند. سازمان فداییان، سازمان پیشاهنگ طراز شوبن طبقه کارگر ایران است. از لحاظ ایدئولوژیک و سیاسی فداییان و توده‌ایها مواضع واحدی دارند، هر چند آنان هر کدام سازمان و رهبری مستقل خود را دارند. حزب توده ایران و سازمان فداییان خلق ایران در تمام سطوح با یکدیگر همکاری می‌کنند و خواهان وحدت همه جانبه با یکدیگر هستند. در حال حاضر سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) بگانه سازمان پوزیبویون حکومت جمهوری اسلامی است که تشکیلات سراسری و ارتباطات خود را در شرایط سرکوب و اختناق حادی که بر کشور حکمفرماست، حفظ کرده و در کار توده‌ای در میان زحمتکشان ایران همچنان فعال است."

در پایان این گفتگو رقیبه دانشگری بر اهمیت امر صلح برای مردم ما، مسئله مبارزه علیه اختناق و سرکوب حقوق و آزادیهای سیاسی و اجتماعی و حقوق ملی مردم کردستان تاکید کرده و افزوده سازمان مجاهدین خلق ایران و حزب دمکرات کردستان از شاخص‌ترین نیروهای هستند که شعار صلح و آزادی و شعار خودمختاری را طرح می‌نمایند. ما در این زمینه‌ها با آنان سمت‌گیری واحدی داریم.

مصاحبه نشریه "راه و هدف" با رقیبه رقیبه دانشگری با این اظهار نظر رقیبه پایان گرفت که:

"سازمان ما، در زمینه تامین و تحکیم استقلال کشور از طریق تقویت جبهه مبارزه ضد امپریالیستی در ایران، برنامه و پراتیک معینی را دنبال می‌کند. ما هم چنین برای حرکت در راستای گسترش عدالت اجتماعی در جامعه از طریق انجام اصلاحات بنیادین اجتماعی - اقتصادی علیه کلان سرمایه داری و به نفع زحمتکشان برنامه معینی داریم و در پراتیک هم تلاش می‌کنیم که جبهه نیروهای طرفدار عدالت اجتماعی را تقویت کنیم. اینها دو عرصه بسیار مهم از فعالیت انقلابی ما است. اما متأسفانه سایر نیروهای سیاسی ترقیبخواه بجز برخی گروه‌های چپ، در این عرصه‌ها فعالیت پیگیر و برنامه روشن عرضه نمی‌کنند. اینهاست موارد عدم اتفاق عمل ما با آنها!"

گفتگو با آنا تولی کاریف...
است. جوانان اتحاد شوروی وظیفه رسیدگی به امور جاری جشنواره، ساختمان غرفه‌ها و بنه‌های جدید - مانند کاخ جوانان مسکو که همزمان با شروع جشنواره افتتاح خواهد شد - برگزاری جلسات بحث و مناظره بین نمایندگان احزاب و سازمانهای شرکت کننده، سازماندهی فنی برنامه‌های هنری، فرهنگی، ورزشی و گردشهای یک روزه به مناطق دیدنی در اطراف محل برگزاری جشن را برعهده دارند.

اولین پلنوم کمیته شوروی تدارک دوازدهمین جشنواره جهانی جوانان و دانشجویان، روز ششم آوریل ۱۹۸۴ در مسکو تشکیل شد. با توجه به وظایفی که برعهده این کمیته میباشد ترکیب آن بسیار متنوع است. اعضای کمیته را نمایندگان سازمانهای مختلف سیاسی و توده‌ای اتحاد شوروی تشکیل میدهند: رقیبه سلیمیا نیکووا دبیر اتحادیه سندیکایی شوروی، رقیبه والنیتینا ترشکوا اولین زن فضانورد جهان، صدر کمیته زنان اتحاد شوروی، تمامی دبیران اول کسومول لنینی در جمهوریهای شوروی... هماهنگ کننده کمیته، رقیبه ویکتور میشین دبیر اول کسومول و همچنین رقیبه آنا تولی کاریف مسئول صندوق صلح اتحادیه.

رقیبه تارپف در مورد نمایی که نمیده از اقصی نقاط شوروی برای بهبود بخشیدن به امر تدارک جشنواره دریافت میکند گفت:

"کارگران جوان از سبیری و خاور دور، از کشورهای اقیانوس اطلس و اورال و منقله ولگا، هنرمندان از مسکو و لنینگراد، دانشجویان و دانش آموزان از جمهوری‌های آسیای روزانه صدها نامه و تلگرام محبت آمیز به نشانی "کمیته" ارسال میکنند و از اقدامات و ابتکارات جدید تبلیغی به نفع جشنواره صدها هزاران گزارش می‌فرستند. صدها کارخانه، کارگاه و کشورهای اقیانوس اطلس در چهار گوشه کشور بزرگ شوراها، جوانان و کارآموزان شاغل در ماشین سازی "اورال ماش" حقوق ده شیفته اضافه کاری خود را به حساب بانکی "کمیته" واریز کردند... جوانان ساکن شهر "سپوروشیه" تاکنون معادل ۱۵ هزار روبل به کمیته کمک مالی رسانیده‌اند. در اواخر ماه ژوئیه ۱۹۸۴ به مناسبت شصتمین سالگرد اعطای نام لنین به کسومول، به ابتکار سازمان‌های کسومول در مسکو، لنینگراد، اوکرائین، کازاخستان و کرگستان، اورال، مناطق کراسنویارسک و خاباروفسک، آمور، ولگاگراد و یاروسلاول و بخشهای دیگری از تشکیلات، اعضای کسومول یک روز تمام در مراکز صنعتی و کشاورزی، در مزارع و کارخانه‌ها بطور افتخاری کار کردند، درآمد حاصل از این حرکت عظیم معروف به "سپورتنیک" جوانان به حساب کمیته

واریز گردیده است... همانطوریکه گفتیم صدها و هزاران گزارش نظایر این تا بحال به دست ما رسیده است."

آنا تولی کاریف در ادامه سخنانش افزود:
"کمکهای بی شائبه جوانان شوروی به جشنواره مسکو - این عرصه همبستگی بین المللی ضد امپریالیستی نشانه تربیت آنها برای هواداری و حفاظت از صلح جهانی و دوستی بین جوانان همه کشورهاست. در اینجا صحبت بر سر بینشی است که به جرات میتوانم بگویم آنرا نزد همه اتباع شوروی خواهید یافت. مردم شوروی هیچگاه خاطرات دردناک دوران جنگ دوم جهانی و تجاوز خونین فاشیسم به کشور ما را، که با ادعای "پاک کردن صفحات تاریخ از بلشویسم" صورت گرفت، فراموش نخواهند کرد. مردم شوروی که با بیش از بیست میلیون قربانی نقش اصلی را در سرکوب فاشیسم ایفا کردند، امروز بار دیگر می‌بینند که محافل حاکم در کشورهای امپریالیستی شعارهای بغایت ارتجاعی ضد کمونیستی و ضد شوروی را که ۴۵ سال پیش زیر خاکستر آتش جنگ مدفون ماندند، روی پرچم خود نوشته، در پی برتری جویی نظامی بر اتحاد شوروی سوسیالیستی و دیگر نیروهای صلحدوست جهان هستند. نقشه‌های جنون آمیز آنها برای برآه انداختن "جنگ هسته‌ای محدود" موجودیت نسل بشر و همه دستاوردهای تمدن انسانی را تهدید میکند.

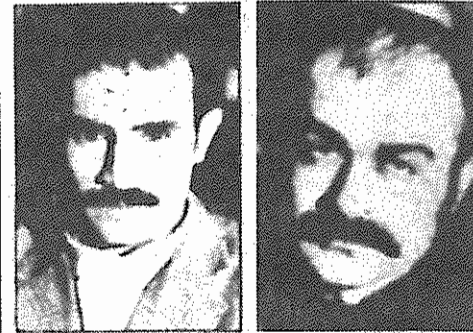
مردم شوروی هیچگاه از همبستگی با مبارزه خلقهای جهان، برای صلح، استقلال و پیشرفت اجتماعی دریغ نوزیده‌اند. در آفریقای جنوبی، نیکاراگوئه، لبنان، کامپوچیا، هر جا که با تحریک و به تقصیر امپریالیسم خون جاریست، مبارزین از حمایت مردم ما برخوردار بوده‌اند. "صندوق صلح" اتحاد شوروی اکنون نزدیک به بیست و پنج سال است که با کمکهای بیش از ۹۰ میلیون تن از اتباع شوروی در اجتماعات و حرکات بین المللی برای صلح و تشنج زدایی شرکت میکند. از جمله ما با تمام قوا از هر آسبی که در تابستان گذشته تحت عنوان "برای صلح و زندگی، علیه جنگ هسته‌ای" در پراگ برگزار شد، پشتیبانی کردیم و همانطوریکه میدانید از ارگان فعالیتهای تدارکاتی و سازماندهی دوازدهمین جشنواره جهانی جوانان و دانشجویان در مسکو می‌باشیم."

آنا تولی کاریف که تاکنون سه بار مقام قهرمانی شلرنج جهان را اخذ نموده است و هم اکنون نیز بر سر قهرمانی جهان با همولنش گاسپارف مسابقه فشرده و سنگینی را پیش می‌برد، در عین حال نویسنده روزنامه نگار و مسئول هماهنگی سازمان عظیمی چون بنیاد صلح اتحاد شوروی است. وی در پاسخ به این سوال خبرنگار "اکثریت" که چگونه می‌تواند بهترین شلرنج باز جهان باشد و در عین حال از عهده انجام و نظایف خطیر سیاسی و اجتماعی خود برآید، محجوبانه و با لبخند گفت:

"البته مشکل زمان همواره برای من و منمئثانه فقط برای من، مطرح بوده است. این سوال نیز تاکنون بارها از من شده... و هر بار آن را می‌شنوم این گفته رقیبه شریف و گرانقدر مان چنگیز آیتما توف نویسنده و فعال جنبش صلح به یاد من می‌آید که: حفظ زندگی بر روی زمین مهمترین خواست و وظیفه ماست و به خاطر انجام آن همه امور دیگر می‌توانند و باید تأمل کنند!"

۲۹ بهمن سالروز شهادت

خسرو گل سرخی و کرامت الله دانشیان

"جامعه ایران باید بداند که من در اینجا به خاطر داشتن افکار مارکسیستی - لنینستی محاکمه می شوم"

خسرو گل سرخی

هیچگاه مردم مبارز ایران از یاد نخواهند برد آن روزهایی را که خسرو گل سرخی و کرامت الله دانشیان، دو فدائی خلق، دو گرد دلاور، دورزمند استوار راه مردم در بیدادگاه رژیم شاه، چشم در چشم دشمن دوختند و از راه و آرمان مردم دفاع کردند. سرخستی انقلابی آنها در سراسر ایران موجی از ستایش بر پا کرده، بدانتونه که علیرغم همه تبلیغات بدخواهانه ساواک و جاننشینان آن در رژیم جمهوری اسلامی، همچنان تا به امروز بیاد و نام آنها در خاطره ها جاودان مانده است.

این دو هنرمند انقلابی را در بیدادگاه شاه به خاطر اعتقادات و اعمال مردمی به محاکمه کشیده بودند و سپس در صبحگاه ۲۹ بهمن سال ۱۳۵۲ به جوخه اعدام سپردند. رژیم شاه گمان می کرد با اینگونه سفاکی ها می تواند اندیشه انقلابی را به بند کشد و امواج انقلاب را که از دور فرامی رسید از توفندگی باز دارد. اما نه اندیشه انقلابی را توانستند به بند کشند و نه راه انقلاب را توانستند سد کنند. روز رهایی که گل سرخی و دانشیان نوید آن داده بودند فرا رسید، پس آنکاه نام بزرگ این شهیدان خلق "در بر سرود میهنی" نقش بست.

ملاقاتی

آمد.

دستش به دستبند بود
از پشت میله ها،
عریانی دستان من ندید
اما،

یک لحظه در تلاطم چشمان من نگرینست
چیزی نگفت،
رفت

آکنون، اشباح از میانهای هر راه می خزند
خویشد

در پشت پلک های من اعدام می شود

خسرو گل سرخی

سیمای فاجعه بار نشر کتاب در جمهوری اسلامی

هنرشان، تلاش در جهت مسخ روانی و فکری توده های کتابخوان و ترویج پوچ گرابی و یاس و سرخوردگی در میان آنهاست. و دیگر کتبی است که اکثرا' بوسیله نهادهای رژیم چاپ و پخش میشود و مطالب آن عمدتا' نیش قبر اندیشه های متعفن است که از منجذاب قرون بیرون کشیده اند؛ نقییر کتابهای ملا محمد باقر مجلسی و امثالهم. و اما آنچه در این میان بیشتر از همه بازار کتاب را پر کرده است، کتابهای مبتذل پلیسی، عشقی و جنایی میباشد که ویرترین کتابفروشیها و دکهای مطبوعاتی انباشته از آنهاست. چاپ و پخش اینگونه کتب، بعدی فراگیر شده است که مقامات مسئول مجبور شده اند، ظاهرا' متوجه این "فضاحت فرهنگی" بشوند. اخیرا' در پی اعلام کشف (۱) باند بزرگی از ناشرین کتب "خلاف عفت عمومی" از طرف وزارت ارشاد، سرپرست اداره کل مطبوعات و نشریات این وزارتخانه، در مصاحبه با کیهان ۲۷ دی، چنین میگوید: "از چندی قبل اعتراضات متعددی بمانی رسید مبنی بر اینکه چرا وزارت ارشاد اجازه می دهد کتابهای مستهجن که اشاعه فحشا' و فساد میکند در بازار فراوان است و در بعضی موارد هم بقیمت بسیار ارزان در دسترس عموم بویژه جوانان قرار میگیرد. در پی این اعتراضات... ما بر آن شدید تا چگونگی قضیه را پی گیری کرده و اقداماتی در این زمینه انجام دهیم... بعد از تحقیقات بعدی و با مراجعه به آمار موجود در وزارت ارشاد معلوم شد که این کتب همگی بعد از انقلاب و هریک از آنها نیز بارها و در تیراژهای وسیع چاپ شده است."

در شرایطی که هرگونه اندیشه پیشرو و مترقی، که راه بسوی آزادی و ترقی و سعادت می کشاید، بادشمنی هیستریک تاریک اندیشان قرون وسطایی برخورد می کند، و در جایی که دانشمند، فیلسوف، نویسنده و هنرمند خلقی، وحشیانه "تغزیر" میشود و در سپاهچالهای دژخیمان مرتجع می پوسد و یا تن به مهاجرت اجباری می دهد، طبیعی است که جریان نشر کتاب، وضعیتی بهتر از آنچه که اکنون در ج.ا.ا. دارد، نداشته باشد. چشمان مسئولین رژیم ج.ا.ا. را، برآستی دشمنی حیوانی و بی سرانجام با افکار و آرمانهای مترقی و مردمی کور کرده است. حتی به اعتراف خود مسئولین ارشاد، اکثر این کتب مبتذل، اجازه چاپ گرفته و بطور وسیعی پخش شده اند. همین مسئول وزارت ارشاد میگوید: "البته تعدادی از کتابهای کشف شده ظاهرا' (۱) اجازه چاپ داشته اند، لیکن از آنجا که هدف افراد فوق سودجویی بیشتر بوده است، با اعلام این مطلب به وزارت ارشاد که تیراژ این کتابها حدود مثلا' ۲ هزار جلد می باشد قیمت ها را بالا برده و در خفا و شبانه اقدام به چاپ بیش از ۱۵۰ هزار جلد از همین کتابها کرده اند. هدف این افراد فقط اشاعه فساد و جذب پول بوده است."

آنها وضعیت بقایت فاجعه بار جامعه علمی و فرهنگی ما، میتواند نتیجه سودجویی ثنی چند ناشر باشد؟ بی شک هر عقل ساده اندیشی هم می داند که این همه، چیزی نیست جز پیامد طبیعی سیاستهای ویرانگر حکام مرتجعی که تمام هنرشان دشمنی افسارگسیخته با علم و دانش پیشرو، و فرهنگ و ادب

بقیه از صفحه اول
در طی شش سال بعد از انقلاب، تلاش رهبری ج.ا.ا. در راستای مهار و سرکوب ناشرین افکار پیشرو و مترقی، نسبت به سایر خصایص ارتجاعی اش نمود بارزی داشته، بطوریکه موج سرکوب در این عرصه، بی وقفه و به درجات و به عناوین و بهانه های مختلف، همواره ادامه یافته است. مرتجعین حاکم که ترویج اندیشه های انقلابی و مترقی در میان توده های مردم را، همواره بمشابه "تهدیدی جدی برای حاکمیت خود تلقی میکنند، گام به گام برای مهار و سرکوب آن خیز برداشتند.

چندی از انقلاب بهمن نگذشت که رهبران ج.ا.ا. علاوه بر سازمان دادن دستجات اوباشی که به کتابفروشیها حمله می کردند و کتابها را غارت کرده و می سوزاندند، بر ویرانه های "اداره نگارش" رژیم معدوم شاه، چرخهای دستگاه سانسور را در وزارت ضد فرهنگی "ارشاد" بحرکت درآوردید. دستگاه سانسور رژیم، علاوه بر آنچه که از اسلاف خود به عاریه گرفته بود، تدابیر ارتجاعی جدیدی هم بکار بست. از جمله، طبق ضوابط این دستگاه کتب منتشره باید در دو مرحله، جهت کسب مجوز از قیچی سانسور بگذرد. در مرحله اول که قبل از چاپ کتاب است، "ارشاد" عمدا' مجوز کتبی صادر نمی کند و مسئولین آن صدور مجوز کتبی را به بعد از مراحل چاپ موکول می کنند، تا با این ترفند ارتجاعی، و با توقیف کتاب پس از چاپ، ناشرین کتب علمی و مترقی را از نظر مادی و رشکست کنند که امکان چاپ کتب دیگر را نداشته باشند. غیر از دستگاه سانسور "ارشاد" چندین نهاد دیگر نیز در امر نشر کتاب دخالت داشته و دارند که از جمله دادستانی انقلاب مرکز، بالای سر همه آنها قرار دارد. کافی است که فلان مسئول و یا غیر مسئول دادستانی، از نام مولف یا مترجم، و یا عنوان کتابی که حتی اجازه نشر هم گرفته است، خوش نیاید، همین بس که دستور خمیر کردن نسخه های کتب چاپ شده صادر گردد و مولف و مترجم و ناشر و مدیر و صاحب چاپخانه هم به محکمه شرع فراخوانده شوند. شورای عالی قضائی هم، بمنظور از بین بردن کتب و آثار علمی، ادبی، هنری و فلسفی پیشرو "دستور العمل" فاشیستی جدیدی صادر کرد تا طبق ماده ۱۰۴ قانون تغزیرات اسلامی ناشرین علم و دانش، فرهنگ و ادب متعهد و مردمی، شکنجه شوند و کتابسوزان نیز رسمیت بیابد. علاوه بر اینها در مناطقی از تهران که چاپخانه ها در آن واقع است، مسئولین کمیته ها گاه و بیگاه چاپخانه ها را مورد بازرسی قرار داده و کتابهایی که بنظرشان غیر "شرعی" است حتی اگر مجوز چاپ هم داشته باشد خود سرائه جمع آوری کرده و می برند.

تحت این شرایط هیچ جای تعجیب نیست که سیل کل آلود و مسمومی از اندیشه های ارتجاعی، متعفن و مبتذل بازار کتاب را فرا بگیرد. حال دیگر، اثرات فاجعه بار سیاستهای ارتجاعی رژیم از مرزهای ستیز با اندیشه های پویا و مترقی گذشته و ورطه هولناکی را فراروی فرهنگ جامعه ما گشوده است. بطور بازار کتاب اینک، عمدتا' در قبضه "سه جریان ارتجاعی" است. نخست کتابهای ترجمه شده از نویسندگان بورژوازی، همچون "چرخ اول"، "آرتور کوپتتر"، "مانس اشپیر" و... که تمام اندیشه

از منظر اسلام در راه ترمیم حقیقت تمام ابراهیم را در راه حق و عدل می بینیم و در راه راست می بینیم

خمینی: حفظ نظام از اهم واجبات است

پیام طولانی آیت الله خمینی به مناسبت ۲۲ بهمن به مثابه برنامه عمل ارگانهای مختلف حکومتی بود. او در این پیام همچنان جنگ را "اصلی ترین مسأله کشور" دانست و گفت "با کوچکترین درنگ در این امر حیاتی چنان ضربه ای خواهیم خورد که جبران آن به این زودیها میسر نمی شود." در همین رابطه او از مسئولین حکومتی خواست برای تداوم جنگ "شور و شوق" ایجاد کنند.

در پیام از نمایندگان مجلس یکبار دیگر خواسته شد از انتقاد بپرهیزند. "او گفت نمایندگان مجلس می بایست در نقلی های قبل از دستور و در مباحثات در حال دستور با کمال دقت مواظب جملات خود و کیفیت ادای آن باشند." و از "امرو نهی و اشکال و انتقاد" دوری نمایند.

شورای تنهایی در پیام اخیر نیز مجدداً مورد حمایت قرار گرفت. "شورای تنهایی که حافظ احکام مقدس اسلام و قانون اساسی هستند، مورد تایید این جانب می باشد و وظیفه آنها بسیار مقدس و مهم است و باید با قاطعیت به وکیل خود عمل نمایند. البته توجه به اهمیت حفظ نظام جمهوری اسلامی دارند که با آن هیچ حکم و امری مزاحمت نمی کند و برای حفظ آن از هیچ کوششی نباید مضایقه کرد و معلوم است آقایان با تعهدی که دارند تحت تاثیر هیچ جوی واقع نمی شوند."

در آن بخش از پیام که خطاب به قوه مقننه بود ناراضایتی مردم شایعه قلمداد شد. او گفت: "افرادى که با چند شوکاژه از چند یا چندین نفر گمان می کنند مردم ناراضی هستند در اشتباهند." وی گفت در همه کشورهای دنیا اعتصاب و تظاهرات برپا می شود و لذا نباید از ناراضایتی مردم سخن گفت.

گسترش چشمگیر اعتراضات و اعتصابات کارگری در کشور، توجه جدی رهبر حکومت جمهوری اسلامی را به خود جلب کرد. او در پیام خود حرکات اعتراضی کارگران را "توطئه" نامید و تهدید کرد که نیروهای حکومتی و پشتیبان حکومت هرگونه توطئه را قبل از وقوع در نطفه خفه می سازند و اجازه نمی دهند دستهای استکبار کارخانه ها را به اعتصاب بکشاند."

خمینی در خطاب به مسئولین قوه قضاییه از آنها خواست همچنان در صدد پیاده کردن "احکام اسلامی" در دستگاه قضایی کشور باشند و از حوزه های علمیه خواست در جهت تربیت کادر لازم برای امر قضاوت بکوشند. خمینی در این پیام تاکید کرد که دستگاه قضایی "حدود الهی" را در زند آنها پیاده کند و از چوسازی بپرهیزد.

خمینی در پیام ۲۲ بهمن خود از دولت پشتیبانی مجدد به عمل آورد و کارنامه قوه مجریه را مثبت ارزیابی کرد. وی بار دیگر این سخن را که "بازار را شریک کنید در کارها" تکرار نمود و گفت: "بی شرکت بخش خصوصی... دولت با شکست

مواجه خواهد شد. " او "کشادن امور به سوی مالکیت دولت" را یک "بیماری مهلک توصیف کرد و "دخالت دادن کسانی که در تجارت واردند" را از "امور ضروری" دانست. کابینه موسوی در اولین جلسه خود بعد از این پیام، این رهنمود را به کار بست و تحت پوشش "شرکت دادن مردم در امور" تعهد کرد بخش بیشتری از کارخانه ها و شرکت های مصادره شده را به "بخش خصوصی" واگذار کند.

ببین جدید مسئولین جمهوری اسلامی ازین پست رژیم در رابطه با جنگ

در هفته گذشته جبهه های جنگ همچنان فعال بودند. این بار ابتکار عمل هم در جبهه زمینی هم در تهاجمات هوایی به مدفهای دریایی در دست نیروهای عراقی بود. صیاد شیرازی فرمانده نیروی زمینی جمهوری اسلامی با تاکید بر این که "نیروهای مسلح قصد دارند در همه جبهه ها بر سرعت خود بیفزایند، چرا که توقف و سکون را شکست می دهند" عطا به این نکته که جمهوری اسلامی قادر نیست بن بست فعلی را از میان بردارد، اعتراف کرد.

در پی تهدیدات خامنه ای رئیس جمهور مبنی بر آغاز بمباران مناطق مسکونی و شهرهای عراق خاورپرز و ذکویبار دبیر کل سازمان ملل مجدداً از ایران و عراق خواست که از حمله به مناطق مسکونی یکدیگر خودداری کرده و به تعهد هشت ماه پیش خود وفادار بمانند. رسانه های گروهی جمهوری اسلامی این درخواست دبیر کل سازمان ملل را منکسر نکردند.

مقامات جمهوری اسلامی در هفته گذشته همچنان شعارهای جنگ طلبانه خود را تکرار کردند. از جمله آیت الله خمینی در پیام ۲۲ بهمن خود با تاکید کرد که جنگ مسأله اصلی کشور است. با این همه میزان تبلیغات رژیم با تحریک هفته های گذشته در جبهه ها همخوانی نداشت و بر بن بست رژیم حکایت می کرد. اخیراً مسئولین جمهوری اسلامی سیاست رژیم مبنی بر تداوم جنگ را به شکل جدیدی فرموله کرده اند. رفسنجانی در مصاحبه ۲۰ بهمن خود با خبرنگاران داخلی و خارجی در پاسخ به سؤال یک خبرنگار ژاپنی که از او پرسید زمان حمله بزرگ کی خواهد بود گفت:

"برای ما الان جنبه های نظامی جنگ زیاد مهم نیست چون یک مرحله ای بود که دشمن در خاک ما بود و به هر قیمتی و به هر شکلی و در هر فرصتی به دشمن حمله می کردیم تا بیرون برود و یا نابود شود. اکنون در اکثر نقاط یا ما روی مرز خود هستیم یا کمی داخل خاک عراق هستیم و در بعضی جاها مثل نفت شهر، عراق در داخل خاک ماست. این هم دلیلی دارد که در آنجا فشاری نیآورده ایم. آمادگی ما محفوظ است.

جنبه سیاسی جنگ اکنون برای ما مهم است. ما طالب از بین رفتن نیروهای خودمان و مردم عراق نیستیم. در شرایطی این حمله را انجام می دهیم که بعداً نیازی به ادامه جنگ نباشد و کار جنگ تمام بشود. بنابراین آمادگی محفوظ است ولی زمان آن بستگی به شرایط سیاسی منطقه دارد."

خامنه ای هم بر اساس این فرمول جدید گفته است که جنگ برای جمهوری اسلامی یک ماهیت سیاسی دارد. رفسنجانی در دیدار خود با شرکت کنندگان در کنفرانس اندیشه اسلامی نیز از همین

زاویه سیاست تداوم جنگ رژیم را تبیین کرده و به توافق خامنه ای با آن اشاره نموده است.

چگونگی احداث خطوط لوله نفت و گاز ایران به ترکیه

بهزاد نبوی وزیر صنایع سنتین به دنبال بازگشت از ترکیه قرارداد جدید جمهوری اسلامی با ترکیه را برای احداث خط لوله نفت و گاز برای خبرنگاران تشریح کرد. وی گفت: "بر اساس بررسی های مقدماتی میزان سرمایه گذاری برای احداث خط لوله گاز ایران به ترکیه بالغ بر ۱۱ میلیارد دلار برآورد شده است که از این مقدار حدود ۲/۵ میلیارد دلار از سوی ایران، بیش از ۴ میلیارد دلار توسط ترکیه و بیش از ۴ میلیارد دلار از سوی یونان تامین خواهد شد." (مجموع واریات به روز رسانی)

در مورد احداث خط لوله نفت نیز نبوی اظهار داشت "میزان سرمایه گذاری احداث خط لوله نفت ایران به ترکیه حدود ۲ میلیارد دلار برآورد شده است که طرفین به مقدار مساوی بر روی آن سرمایه گذاری خواهند کرد. ضمناً سهم سرمایه گذار بهای ایران در احداث این دو خط لوله از طریق پرداخت نفت قابل تامین است."

در همین مصاحبه نبوی اعلام کرد که سقف اعتبار دو کشور از ۲۰۰ میلیون دلار به ۴۰۰ میلیون دلار افزایش یافته است.

نبوی در مصاحبه مذکور از رابطه صمیمانه جمهوری اسلامی با رژیم ترکیه اظهار خرسندی فراوان کرد و گفت "ترکیه یک کشور همسایه و مسلمان می باشد و رابطه ما با این کشور بهترین نوع رابطه اقتصادی است."

ژنرالهای حاکم و سرمایه داران بزرگ ترکیه امیدوارند از طریق این گونه قراردادها با ایران به اقتصاد ورشکسته ترکیه سروسامان دهند.

جمهوری اسلامی خواهان همکاری با اخوان المسلمین است

جمهوری اسلامی هراز گاهی کنفرانسهایی با عناوین مختلف تشکیل داده و وعده ای میهمانان خارجی را نیز به این مجامع دعوت می کند. این میهمانان که با عنوان رهبران نهضت ها و صاحبان اندیشه با آنها برخورد می شود عده ای عناصر کمنامند که غالباً شان یابی خواهند از کیسه خلیفه جمهوری اسلامی ارتزاق کرده و یا پلهای ارتباطی بین رژیم ایران و محافل آشکار و پنهان امپریالیستی باشند.

اخیراً یکی دیگر از این کنفرانسها در تهران برگزار شد که عنوان آن کنفرانس انسدیده اسلامی بود. هاشمی رفسنجانی در دیدار با میهمانان خارجی شرکت کننده در این کنفرانس سیاست رژیم را در برخورد با "نهضت های اسلامی" تشریح کرد. وی در این دیدار گفت جمهوری اسلامی با آن احزابی ارتباط برقرار می کند که در نظر این رژیم "مقبولیت" داشته باشند. وی در همین دیدار تصریح کرد که "جمهوری اسلامی مایل به همکاری با جماعت اخوان المسلمین است ولی بعضی از فرقه هایشان هنوز تمایل نشان نمی دهند." لازم بیاید آوری است که همین سه سال قبل بود که دسته ای از اخوان المسلمین در شهر حماة سوریه به اقدامات

این خبر را در روزنامه های ایران و خارج از کشور به تفصیل درج کرده اند.

جمهوری اسلامی پاسد از نظام اقتصادی رژیم شاه است

یک نماینده مجلس، اشکال اساسی که امروز بر سر راه سازندگی و توسعه اقتصادی ما وجود دارد، این است که ما در قالبهای برنامه ریزی نظام گذشته مانده ایم و می خواهیم با حفظ آنها به استقلال اقتصادی برسیم که چنین چیزی محال است. بسیاری از متخصصان و برنامه ریزان فعلی دولت در تاروپود نظام برنامه ریزی و دیوان سالاری گذشته مانده اند. (کلیهان هوایی-۲۴ بهمن)

ارزش زدن حد

یک امام جمعه: "حدی که در روی زمین اجرا می شود، پاک تر و بهتر از بارانی است که بر روی زمین می بارد. اجرای یک حد بهتر است از باریدن چهل روز باران." (جمهوری اسلامی-۲۰ دی)

مافیادرتربیت بدنی

راغفر معاون سازمان تربیت بدنی: "من شخصا ادعا می کنم که یک کارشناس فوتبال هستم و می گویم فوتبال ما الله بختکی بوده و هست. ورزش ریشه ای به اسم فوتبال نداشتیم و هر کس ادعا کند فلان بازیکن مال من است دروغی بیش نیست... جامعه ورزش ما یک سیستم مافیایی است. ممکن است از مافیاهای خارجی پول دریافت نکنند و با می کنند ما خبر نداریم. حاکمیتی که بر ورزش ما سوار است همان سیستم مافیایی است ما این را تحلیل می کنیم و شعار می دهیم، لا کیهان هوایی-۲۴ بهمن"

افاضات یکی از مسئولین ورزش ج.ا.ا

اخیرا ورزشکاران رشته هاکی ایران برای انجام مسابقه به بنگلادش رفته بودند. سازمان تربیت بدنی سرپرست هیئت ورزشی ایران بود. از میان مجموعه پرگویی های منتشر شده او در داکا دو نمونه را برگزیده ایم که بیانگر بیش سردمداران کلونی ورزش ایران است.

محمدزاده در سخنرانی شب دعای کمیل در داکا: "در زمان شاه ملعون معلوم نبود ورزشکاران برای چه ورزش می کنند و پشتک وارو می زنند، اما حالا ورزشکاران ایرانی برای اسلام پشتک می زنند."

محمدزاده در مسجد داکا خطاب به ورزشکاران ایرانی: "وقتی خواستید نماز بخوانید توجه کنید که این مسجد سنی است و چون این نماز سنی است بنابراین اگر بازیکنان نماز هم نتوانند اشکالی ندارد، فقط کافی است دولا راست شوند."

میلیون دلار کالاهای غیر مصرفی به خارج صادر شده است. نسبت ارز صادرات کالاهای غیر نفتی به کل صادرات کشور ۲٪ و نسبت صادرات کالاهای غیر نفتی به واردات کل کشور برابر یک شصتم می باشد. غلبه کامل سهم خدمات در تولید ناخالص ملی بر این روند تاثیر مهمی به جا گذاشته است. آمار تولید ناخالص ملی در سال ۶۱، سهم کشاورزی را ۱۷ درصد، سهم صنعت را ۲۲ درصد و سهم خدمات را ۶۰ درصد تعیین کرده است.

مردم به شدت نگران وضعیت بهداشت کشورند

شیوع بیماریهای واگیر و در مقابل آن کمبود شدید امکانات بهداشتی و درمانی مردم را به شدت نگران ساخته است. اخیرا که وزارت بهداشت اطلاعاتی معمولی در مورد ضرورت تزریق واکسن "ب.ث.ژ" برای کودکان زیر ۶ سال صادر کرده بسیاری از مردم به گمان این که بیماری مسری تازه ای شیوع یافته است به مراکز درمانی رجوع کردند. در میان مراجعین حتی افراد بالای ۵۰ سال نیز به چشم می خوردند. اکنون برای تزریق واکسن "ب.ث.ژ" به کودکان، مردم باید ساعتها در صفهای چند صدمتری در انتظار بایستند.

شیوع بیماری سالک در ترکمن صحرا

بیماری سالک که عامل اصلی انتقال آن موش صحرايي و پشه خاکی است، در ترکمن صحرا به نحو خطرناکی شایع شده است. یکی از نمایندگان مجلس تعداد افراد مبتلا به سالک را ۲۰ درصد اهالی کل روستاهای اطراف گنبد تمین می زند. وزیر بهداشت در مجلس، ضمن اعتراف به شیوع خطرناک این بیماری در ترکمن صحرا گفت از آنجایی که سهاشی برای از بین بردن عوامل انتقال بیماری ۱/۵ میلیون تومان خرج دارد و در بودجه دولت برای چنین مخارجی پیش بینی نشده و نمی توان این مبلغ را تامین کرد، وزارتخانه او تنها اقدامات بسیار محدودی را می تواند برای مبارزه با این بیماری انجام دهد.

آغاز کار دستگاه جدید قطع اعضای بدن در زندان قصر

دستگاه جدیدی که کار آن بریدن اعضای بدن انسانها و پیاده کردن لایحه قصاص است، رسماً مورد بهره برداری قرار گرفت. روز ۱۷ بهمن ماه در زندان قصر چهار انگشت دست راست چهارمتم به سرقت به وسیله این دستگاه قطع شد. در مراسم بهره برداری از این دستگاه، دادستان، رئیس زندان قصر و دادیار ناظر بر این زندان شرکت داشتند. عده ای از زندانیان را نیز به عنوان تماشاگر و آرا به حضور در این مراسم نمودند.

مسئله ای علیه دولت ملی این کشور دست زده بودند. در آن زمان جمهوری اسلامی این دسته را محکوم کرده بود.

"آیات قتال را چرا نمی خوانید؟"

عین الله کلینی، رئیس هیئت تحریر و نشر "عین کلینی" میهمانان خارجی شرکت کننده در کنفرانس اندیشه اسلامی با آیت الله خمینی نیز دیدار کردند. او در این دیدار کوشید در برابر اعتراضات فرآینده بهائی علیه کشتار در ایران به مقابله برخیزد و ضمن اعتراف به اینکه در سراسر جهان "از اختلاف ایران، از بنیادین ایران، از ژند انبهای ایران، از شکنجه های ایران، از کشتار بدون محاکمه" صحبت می کنند، ابتدا به تکذیب آن برخاست ولی در قسمت های بعدی این سخنرانی بلند اعلام داشت که باید هر آن کسی را که اندیشه و اعتقاد دینتری دارد بکشند، زندانی کنند، شکنجه نمایند. "قران با اشخاصی که مسلم هستند و معتقدند و ایمان به خدا دارند به برادری رفتار می کند. با اشخاصی که برخلاف این هستند آنها را می گوید بکشید و بزنید، حسن کلینی" آیت الله خمینی سپس با پر خاش به کسانی که اخیرا مخالفت های مصلحت اندیشانه ای با وضعیت زندان های جمهوری اسلامی ابراز داشته بودند، پاسخ داد که "شما سوره براءت را برای مردم چرا نمی خوانید؟ شما آیات قتال را چرا نمی خوانید؟ آیات رحمت را می خوانید؟"

تغییرات درد ادستانی انقلاب مرکز

روزنامه "جمهوری اسلامی" در گزارشی که در کادر مرتجعین حاکم با بهره ای تغییرات در کادر مسئولین زندانها، معرفی برای کاستن از شدت اعتراضات گسترده و پیگیر مردم ایران و سراسر جهان علیه سفاکیهای رژیم، جستجو می کنند. شاخص ترین اقدامی که در ماه جاری در این زمینه صورت گرفت، کزینش شخصی بنام حاجت الاسلام رازینی بجای اسدالله لاجوردی در سمت "دادستان انقلاب مرکز" است. در خبر کوتاهی که به این مناسبت از سوی رژیم انتشار یافت تنها به کزینش رازینی اشاره شد و اسمی از لاجوردی برده نشد. (تاریخ و منبع)

وضعیت واردات و صادرات کشور

بر میزان واردات کشور که سهم عمده ای از آن را کالاهای مصرفی تشکیل می دهد هر ساله افزوده شده و در عوض از صادرات غیر نفتی با سرعت فاجعه باری کاسته می گردد. بر اساس سخنرانی پیش از دستور یکی از نمایندگان مجلس در جلسه ۱۷ بهمن می توان ارقام زیر را در مورد صادرات و واردات کشور ارائه نمود: از ۲۲ میلیارد دلار واردات سال ۶۲، ۴۰ درصد آن کالاهای مصرفی بوده است. در همین سال تنها ۱۵

همبستگی گسترده با مردم و انقلابیون ایران در هندوستان

بقیه از صفحه اول

در پایان نامه کنتره سراسری اتحادیه‌های کارگری هند- واحد مدرس، خطاب به دبیر کل سازمان ملل آمده است: "ما امیدواریم که شما درخواست ما را در زمینه پایان دادن به شکنجه‌های وحشیانه و آزادی فوری زندانیان سیاسی ایران به دولت ایران ارائه خواهید نمود."

مشابه همین نامه از سوی کنتره سراسری اتحادیه‌های کارگری هند واحد مدرس توسط دبیر کل آن وی. راج موهان برای آقای راجیو گاندی، رئیس جنبش عدم تعهد و نخست وزیر هند ارسال گشته است. - فدراسیون کارکنان تامیلنادر بانک در مدرس نیز طی نامه‌ای که برای نخست وزیر و شورای وزیران هند ارسال داشته است اعتراض شدید خود را نسبت به نقض حقوق بشر در ایران ابراز داشته است. در این نامه از جمله آمده است:

"تمام جهان با نگرانی عمیق نظاره گر سرکوب وحشیانه مردم ترقی خواه ایران، توسط رژیم بنیادگرای حاکم می‌باشند. فدراسیون کارکنان بانک تامیلنادر، اتحادیه کارگری کارکنان بانک در ایالت تامیل نادواست که وابسته به انجمن سراسری کارکنان بانک هندوستان میباشد... فدراسیون کارمندان بانک تامیلنادر از شخص شما به عنوان نخست وزیر هند و رئیس جنبش عدم تعهد، تقاضا می‌کند که قدرت و نفوذ خود را بکار گیرید تا شرایط مناسب افکار عمومی در سطح بین المللی برای بر گرداندن حقوق بشر و شرایط دموکراتیک برای مردم ستمدیده ایران که با استواری بر علیه رژیم بنیادگرا مبارزه می‌کنند، فراهم گردد."

فدراسیون کارکنان تامیلنادر بانک طی نامه‌ای دیگر که برای دبیر کل سازمان ملل آقای خاویر پرز کوئینار ارسال داشته است ضمن اعتراض به نقض حقوق بشر در ایران از دبیر کل سازمان ملل خواستار شد حد اکثر تلاش جهت اعمال فشار بر رژیم جمهوری اسلامی برای رعایت حقوق بشر در ایران بکار گرفته شود.

کارناتاکا

از سوی تعداد زیادی از احزاب، سازمانهای جوانان و دانشجویان و اتحادیه‌های کارگری ترقی ایالت کارناتاکای هندوستان نیز نامه‌ای برای دبیر کل سازمان ملل متحد ارسال گشته است. در این نامه از جمله آمده است:

"در سالهای اخیر هزاران تن از افرادی که گناه از زن و مرد پیر و جوان، وابسته به جریانهای گوناگون سیاسی، مذهبی اعدام شده‌اند. در پایان نامه خطاب به دبیر کل سازمان ملل نوشته شده است:

"ما مطمئنیم که شما کاملاً از اوضاع ایران با خبر هستید. به همین دلیل از ورود تفصیلی در حوادث خودداری می‌کنیم. بار دیگر ما امضاکنندگان زیر، احزاب، اتحادیه‌های کارگری، سازمانهای جوانان و دانشجویان از شما خواهش می‌کنیم که اقدام عاجلی در این مورد انجام دهید." این نامه به امضای احزاب و تشکل‌های زیر در کارناتاکا رسیده است: حزب

کمونیست هند (مارکسیست)، مرکز اتحادیه‌های کارگری هندوستان، فدراسیون سراسری جوانان هند، کنتره اتحادیه کارگری سراسری هند، فدراسیون جوانان دمکرات، جبهه دموکراتیک برای آزادی فلسطین، هند، اتحادیه کارکنان بیمارستانها و دیگر موسسات درمانی و فدراسیون کارکنان بانک ایالت کارناتاکا. همچنین اتحادیه‌های کارگری دیگری در بنگلور نامه مزبور را امضا کرده‌اند: اتحادیه کارگری کارخانه اچ. ا. ال.، اتحادیه کارگری کارخانه چای تاتا، اتحادیه کارگری کارخانه ام. دبلیو. ام. آی، اتحادیه کارگری کارخانجات ام. آی. ام. وی. آی. بی و بیش از ده اتحادیه کارگری کارخانه‌های مختلف بنگلور.

تامیل نادو

از سوی انجمن شاعران ایالت تامیل نادو- هند برای نخست وزیر شورای وزیران و دولت هند نامه‌ای ارسال شده است که متن آن تحت عنوان پایمال شدن حقوق بشر در ایران بدین قرار است:

"بسیاری از نویسندگان، شاعران، روشنفکران بوسیله دولت جمهوری اسلامی ایران به قتل می‌رسند. حتی زنان و کودکان نیز در معرض این گونه جنایات در زندانهای ایران هستند." در پایان انجمن شاعران ایالت تامیل نادو از نخست وزیر هند خواسته است که هر چه زودتر از امکانات خود برای پایان دادن به پایمال شدن حقوق بشر در ایران استفاده کند.

- از سوی چاناکاتنهان، رئیس فدراسیون ملی نویسندگان ترقی در ایالت تامیل نادو نیز دو نامه جداگانه برای خاویر پرز کوئینار دبیر کل سازمان ملل و راجیو گاندی نخست وزیر هند و رئیس جنبش عدم تعهد ارسال شده است که شدیداً به سیاست جنگ طلبانه رژیم جمهوری اسلامی ایران و سرکوب و اختناق در ایران اعتراض شده است.

- "مانر ماتان" شخصیت برجسته و شاعر معروف در ایالت "تامیل نادو" هند متن زیر را برای نخست وزیر و دبیر کل سازمان ملل ارسال داشته است: نقض حقوق بشر در ایران، به شکل رفتن باری در جریان است. به عنوان یک بشردوست و یک شاعر، از رئیس جمهور هند، نخست وزیر راجیو گاندی و دبیر کل سازمان ملل متحد درخواست می‌کنم که اقدام جدی در جهت پایان دادن به این تضییقات انجام دهند. همه مردم صلح دوست جهان مشتاقانه چشم انتظار آزادی فوری زندانیان سیاسی هستند."

- متن زیر از طرف فدراسیون جوانان دمکرات هند در ایالت تامیل نادو برای رئیس جنبش عدم تعهد و نخست وزیر هند، آقای راجیو گاندی ارسال شده است:

"ما از شنیدن خبر اعدام هزاران فعال سیاسی در زندانهای ایران و از شکنجه شدن آنها بوسیله دولتمردان فعلی ایران، بسیار متأسف شدیم... ما از طرف جوانان دمکرات تامیل نادو، جمهوری اسلامی

را که هزاران تن را فقط فقط بخاطر ندای حق طلبانه‌شان برای حقوق دموکراتیک زندانی و شکنجه می‌کنند محکوم کرده و خواستار آزادی فوری همه زندانیان سیاسی هستیم.

ما از شما، بعنوان رئیس جنبش عدم تعهد می‌خواهیم که از نفوذ خود جهت آزادی همه زندانیان سیاسی ایران سود برید."

دهلی نو

کنفرانس سران شش کشور یونان، تائزانیای سوئد، آرژانتین، مکزیک و هندوستان، در ۲۸ ژانویه در دهلی نو برگزار گردید. این کنفرانس برای انجام اقداماتی در زمینه تامین صلح جهانی، توقف مسابقه تسلیحاتی و کاهش خطر جنگ هسته‌ای تشکیل گردید.

از طرف رفقای فدایی و توده‌ای در هندوستان درخواستنامه‌ای خطاب به نشست رهبران شش کشور مزبور صادر گردید. این نامه برای رهبران شش کشور و سفارتخانه‌های آنان ارسال شد و در روزنامه هانیز انکسار گسترده‌ای یافت. در این نامه ضمن ارج نهادن بر اینگونه ابتکارات صلح جویانه، اوضاع منطقه و سیاستهای رژیم‌های حاکم بر ایران و عراق تشریح گردید. در بخشی از نامه مزبور آمده است:

"مانگتونه که اطلاع دارید، جنگ ایران و عراق بیشتر از چهار سال است که ادامه دارد. روز به روز خطر توسعه ابعاد آن بیشتر می‌شود... این جنگ ویرانگر قربانی بسیار و تعداد بیشماری وقایع غم انگیز ببار آورده است. این تعداد به سصد هزار نفر کشته، ۱/۵ میلیون نفر معلول و ۲ میلیون آواره از هر دو طرف رسیده است... میانجیگری شما برای قطع این جنگ بی معنای قدم بزرگی در جهت خواسته‌های صلح طلبانه شما و بدون شک قدم بزرگی برای همزیستی مسالمت آمیز خواهد بود. بنا بر این مصرأ از شما می‌خواهیم که:

۱- تلاشهای خود را برای قطع جنگ ویرانگر و غیر انسانی ایران و عراق شدیدتر کنید.

۲- علیه دستگیریها، شکنجه‌ها و اعدامهای جنایت کارانه زندانیان سیاسی ایران اقدام کنید

۳- علیه سرکوب احزاب و سازمانهای میهن دوست اپوزیسیون در ایران اقدام کنید."

روزنامه جاناسکتی- قدرت خلقی- ارگان حزب کمونیست هند که به زبان تامیلی در مدرس چاپ می‌گردد، در شماره ۲۷ دسامبر خود به درج مقاله مشروحی درباره اوضاع ایران اقدام نموده است. در این مقاله ارگان حزب کمونیست هند به تشریح یورش رژیم به کمونیستها و سایر دموکراتهای ایرانی می‌پردازد و شکنجه‌های وحشیانه و کشتار وسیع رژیم جمهوری اسلامی را افشا می‌سازد. در بخشی از مقاله در تشریح وضعیت زنان ایران، روزنامه "قدرت خلق" می‌نویسد:

"زنان نیز از جنایات رژیم بی‌بهره نیستند. زنان ایران امروز دچار بدترین وضع در جهان هستند. زنان از حق شهادت دادن نیز محرومند. حق طلاق بدون موافقت و بدون اخلال زن به مردان داده شده است. در حالیکه زن حق طلاق ندارد." ●

باورکردنی نیست...

اما حقیقت دارد

در ایالات متحده آمریکا که زحمای سیاسی آن ادعای "پرچمداری جهان آزاد" را دارند، بازار خرید و فروش انسان پر رونق است. اخیراً شبکه تلویزیونی "ان-بی-سی" طی یک گزارش مستند نشان داد که در آمریکا کودکان مانند احشام در بازار خرید و فروش میشوند و به ویژه در ایالت کارولینای جنوبی این نوع تجارت انسان وسیعاً و با مجوز قانونی انجام میگردد. شبکه تلویزیونی آمریکایی در گزارش مزبور باخانی به نام ماری اندروز ساکن شهر کوچک ساموریل مصاحبه ای به عمل آورد که آشکارا اظهار میداشت، فرزند کوچک خود را "به علت مزاحمت هاشی که برای وی ایجاد میکرد، در دسامبر گذشته به مبلغ سه هزار و پانصد دلار به فروش رسانیده است" در بی انشمار این خبر، اعتراضات و شکایات بسیاری علیه فروشنده و خریدار صورت گرفت، ولی از آنجائی که کارولینای جنوبی که برخی از اهالی آن هنوز جدا از القای برده داری متاسفانه، قانون خاصی در محکومیت این نوع معاملات به غایت ضد انسانی وجود خارجی ندارد، این اعتراضات به هیچ نتیجه ای نرسیدند.

برخلاف "ماری اندروز"، "هلن رابانز" زنی است که به کودکان عشق میورزد و لذا از اینکه نوه خود وی توسط پدر و مادرش به مبلغ دو هزار و دو بیست دلار در خارج ایالات متحده به فروش رسیده، متاسف است. البته با توجه به شرایط حقوقی موجود در ایالت، وکلای هلن رابانز نیز تابحال نتوانسته اند در مقابل این عمل انجام شده کاری از پیش ببرند. به گفته مفسر شبکه "ان-بی-سی" خرید و فروش کودکان مدتهاست که در کارولینای جنوبی به نوعی تجارت آسان بدل گشته است. در گزارش گزیده ای از صفحات "آکپی ها و اعلانات" روزنامه های رسمی کارولینای جنوبی را از نظر بینندگان تلویزیون گذشت: "فروش نوزاد... به ده هزار دلار...".

"دختر سفید پوست... خریداریم...".
در این میان نقش دلان خرید و فروش کودکان را نباید از یاد برد. آنان نیز جدیدترین اطلاعات و

آمار در باره وضع بازار، عرضه و تقاضا را در اختیار دارند.

البته اخیراً بیش نویسن قانون نیم بندی برای جلوگیری از این نوع تجارت به مجلس قانون گذاری ایالت ارائه شده که به علت "نیم بند" بودن حتی در صورت تصویب و تبدیل شدن به قانون، راههای فرار متعددی را برای معامله گران انسان باز می گذارد، بنابراین کارولینای جنوبی کماکان به صورت کعبه آمال این جنایت پیشگان باقی خواهد ماند.

اما... شاید کارولینای جنوبی تنها یک استثنا است، چیزی شبیه یک عضو ناقص بر پیکر سالم "ایالات متحده آزاد و دموکراتیک آمریکا" متاسفانه چنین حکمی نیز استثنا است.

مدت کوتاهی پس از پخش گزارش شبکه "ان-بی-سی" درباره ایالات کارولینای جنوبی، رسانه های گروهی اخبار و مشاهدات تکان دهنده ای را که حاکی از تجارت کودکان در تگزاس بود، منتشر ساختند. البته در آنجا خانم نلدا کالون سی ونه ساله پس از انجماد بیش از ۷۰ فقره معامله بر سر کودکانی که شخصاً از فقیرترین کشورهای آمریکای مرکزی وارد میکرد "محاکمه گردید، جالب اینست که نلدا کالون نه به خاطر ارتکاب به کثیف ترین نوع تجارت انسان، بلکه به جرم فروش کالا با کیفیت نازل محاکمه شده است. برخی از خریداران از شبهه ابتدائی جعل اسناد خرید کودکان ناراضی و مایل به پس دادن "کالا" بوده اند که متقابلاً نلدا کالون حاضر به پرداخت "بیمعانه" نگردیده و کار به دادگاه کشیده است.

"انسان چه نام غرور انگیزی!" این عبارت ماکسیم گورکی اکنون به یکی از اصول خدشه ناپذیر زندگی در جامعه شوروی تبدیل گشته است، که بر اساس آن انسان و به ویژه کودک دارای والاترین ارزش های نظام سوسیالیستی میباشد.

در آمریکا معیارهای کاملاً متفاوتی برای ارزش گذاری اشیا و انسان ها موجود است: "چه قدر؟!... منظور از این سوال تنها میتواند بهاء میزان درآمد و یا مقدار موجودی بانکی هر شخص باشد! ماکسیم کیناسکوف - گزارشگر خبرگزاری "تاس"

قداره کشی اوباشان رژیم ۳۳۳

بقیه از صفحه اول

گذشته جمعی از ایرانیان ترقیبخواه به دفتر یونسکو رجوع کردند تا اعتراض خود را نسبت به دعوت از عوامل جمهوری اسلامی به اطلاع این سازمان برسانند، اما عوامل رژیم زمینه دستگیری قریب به ۲ نفر از آنان را به توسط پلیس فرانسه فراهم آوردند. دستگیری این عده بردامنه اعتراضات افزود.

روز پنجشنبه که تعدادی از افراد نیروهای مترقی در محل کنفرانس دست به افشاکاری علیه جنابای رژیم زدند، در راهروی مقر یونسکو مورد حمله وحشیانه اوباشان رژیم قرار گرفتند که در پی آن به دلیل جراحات وارده روانه بیمارستان شدند.

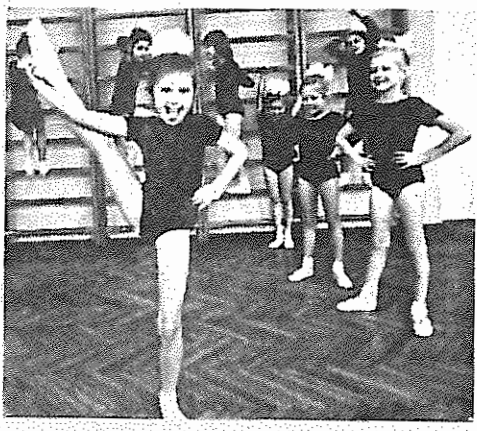
فردای این روز جمعی از رفقای حزب توده ایران برای اعتراض به حضور عوامل رژیم در کنفرانس و قداره کشی اوباشان جمهوری اسلامی، به مقر یونسکو رجوع نمودند. اما این بار اوباشان رژیم که گستاخ تر شده بودند، حتی برای ورود به محل آنها

کودک و خانواده

در اتحاد شوروی

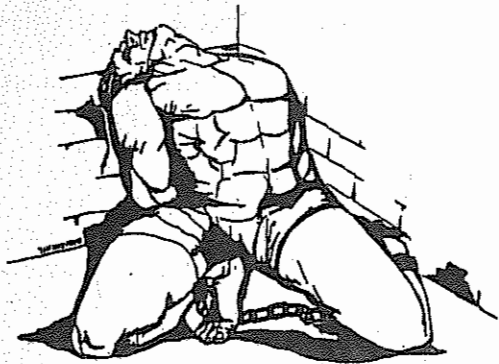
در اتحاد شوروی کودک جایگاه ویژه ای در اجتماع دارد. کودکان، سازندگان جامعه فردا هستند. جامعه سوسیالیستی، آینده شکوفا و باز هم شکوفاتر خود را در سبمای انسانهای کوچک شادابی می بیند که امروز محتاج توجه، رسیدگی و تربیت بزرگسالانند و فردا، دستان توانا پاشان و اندیشه خلاقشان صفحات زمین سپر شوکمند جامعه را به سوی آینده ای درخشان، به سوی کمونیسم رقم خواهد زد. پلچاه سال است که همه کودکان اتحاد شوروی از سن شش سالگی به مدرسه می روند. هرچا کودکی باشد، چه در یک شهر بزرگ، چه در کوهستان و چه در دشت های گسترده نئودرا، تحصیلات ده ساله عمومی شامل او هم می شود. برخی کودکان مناطق دور افتاده را هر روز با هواپیما یا هلی کوپتر به مدرسه می برند! طبق قانون آموزش عمومی، مخارج تحصیل کودکان الزاماً یکسان نیست. مثلاً چاپ کتب درسی کودکان قوم اسکیموها، ۵ برابر بیش از کتب درسی روسی زبان بوده چه به خود اختصاص می دهد.

در اتحاد شوروی مخارج نگهداری از کودکان برای خانواده ها دایماً رو به کاهش است. دولت برای بهبود وضع مسکن خانواده های دارای نوزاد اقدامات ویژه انجام می دهد. شبکه کودکانها و مهد کودکانها در مناطق مسکونی دایماً گسترش می یابد. استراحتگاه های مخصوصی برای خانواده های دارای کودک وجود دارد. هزینه باردار قبل و پس از تولد فرزندش در مجموع یک سال مرخصی با حقوق کامل می گیرد. ساعات کار مادران دارای نوزاد را مرتباً کاهش می دهند. در بسیاری از شهرها، مراکز خدمات در نزدیکی محل کار زنان قرار دارد. در واحدهای بزرگ تولیدی، شعب مراکز خدماتی، از خشک شویی گرفته تا تعمیرگاه، ایجاد شده است. در بسیاری واحدها همچنین شعبه های فروشگاههای مواد غذایی وجود دارد که می توان قبل از آغاز کار سفارش را به آن تحویل داد و پس از پایان کار، کالاها را تحویل گرفت. بدین ترتیب وقت خرید صرفه جویی می شود. زن متاهل از این طریق می تواند وقت بیشتری را صرف خانه و خانواده کند. کودک در خانواده ای که والدین آن، وقت بیشتری برای تربیت او می گذارند، پرورش بهتری می یابد.

مجموعه گزارشهایی از زندانهای تهران

بخش آخر

می گفت مارکسیست آسب و حاضر نیست از مرام خودش برگردد، به خشم می آمدند. چیره غذایی او را ابتدا به نصف تقلیل دادند و بعد آنقدر از آن کاستند که مژه دهانش را نیز تغییر نمی داد. رفیق همه این شکنجه ها و مشقات را با دلوری و شیردلی ویژه ای تحمل کرد. اکنون من نمی دانم بر سر این رفیق چه آمده است. یک روز حالتش به شدت وخیم شد و از هوش رفت. او را ظاهراً به بیمارستان بردند ولی دیگر برنگردانده اند. من هر چه بعداً نیز پرس و جو کردم نتوانستم رد او را بیابم.

یک روز صبح تعداد زیادی از افراد بندما بازجویی داشتند. کمتر کسی از بین ما می توانست راه برود. همه به شدت شلاق خورده بودیم. پاهایمان را داخل پلاستیک کرده بودند که روی زمین خون نریزد. از بند که خارج می شدیم تا برای بازجویی برویم صدای خش خش این پلاستیکها ظنین دلخراشی داشت. هر گام که برمی داشتیم با ناله و فریاد توام بود. در همین حال نگهبانان به ما لگدم می زدند و هلمان می دادند. من آن دم به عینیه پی بردم که ارتجاع و سرمایهداری تا چه حد می توانند برای پاسداری از خود، انسانهای جانی و قسی القلبی را تربیت کنند. علی رغم این ادراک هنوز متعجبم که جلادان و نگهبانان زندان چگونه می توانستند شاهد آن صحنه دلخراش باشند.

در جمهوری اسلامی تنها در زندان است که بین زن و مرد مساوات قائل می شوند! زنان همانقدر و به همانسان شکنجه می شوند که مردان. در مدتی که در راهرو به سر می بردم، شاهد این "عدالت" بودم. در یک مورد یک رفیق زن را آنگونه شکنجه می کردند که فریادش در سرتاسر بند می پیچید. دوروز تمام شکنجه ادامه پیدا کرد تا این که دیگر فریاد آن دلاور خاموشی گرفت. شاید برای همیشه.

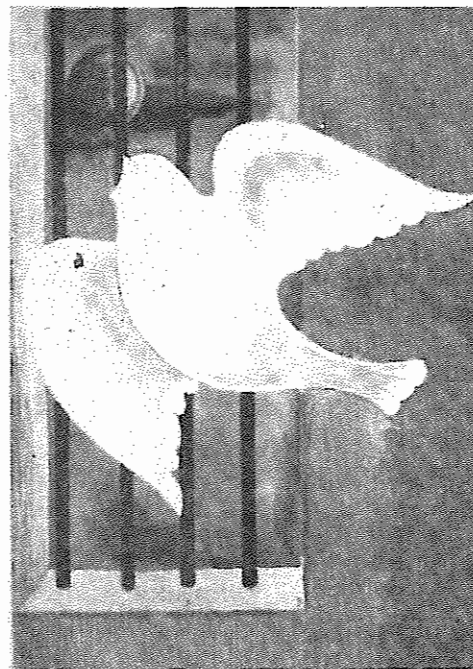
"زندگی" در کمیته مشترک

زندانی در کمیته مشترک تا زمانی که بازجو رضایت ندهد، باید همواره چشمهایش بسته باشد. بدترین نوع چشم بند، چشم بند ابری است که فشار زیادی بر روی کره چشم می آورد و مطلقاً نمی شود از زیر آن جایی را دید. این چشم بند را در خمیان بند ۲۸۰، "چشم بند شاه" می نامند، لابد به این دلیل که مثل ساختمان این زندان و تمام آلات و ادوات آن میراث شاه است، میراثی که اخلاف رژیم سرنگون شده آن را بسیار عزیز می دارند!

در کمیته مشترک کسی حق حرف زدن ندارد و باید حتی با چشمان بسته همواره رویش به سمت بقیه در صفحه ۱۰

زن و فرزند خردسال یکی از رفقای سازمان را در جلوی چشمان او به شکلهای مختلف شکنجه می کردند. هنوز صدای همسر دلاور این رفیق در گوشم طنین افکن است که فریاد می زد: "ماهیچ چیز نمی دانیم این افراد را نه شوهرم می شناسد و نه من!"

کمیته مشترک یک زندان معمولی نیست که در آن فرد برای دوره مشخصی زیر بازجویی است. کمیته مشترک یعنی شکنجه بازجویی - شکنجه بازجویی... در این زندان انقلابی اسیر یک ساعت نیز به حال خود رها نمی شود. بازجوها و دژخیم ها نیز تکاپوی ویژه ای دارند؛ همه این طرف و آن طرف می دوند، همه شان کلافه و عصبی هستند، مقاومت زندانیان حالت عصبی آنها را به جنون تبدیل می سازد، مثل خرس زخمی این طرف و آن طرف می دوند، یکی شلاق می زند، یکی دوان دوان میله سرخ شده می آورد، یکی دنبال بطری آب جوش است... در یک مورد یکی از رفقا در شرح حالت شکنجه گری به نام علی ثابت تعریف می کرد که یکبار به یک رفیق دختر توده ای

گفت: "تو که پدر مرا در آوردی، بیابا به خیانتهایت اعتراف کن تا هم من آسوده شوم و هم خودت!" آن رفیق قهرمان جواب داد: "تو باید به خیانتهای خودت اعتراف کنی نه من!" این پاسخ دندان شکن چنان جلاد را عصبی کرد که کف بر لب آورد و از شدت عصبانیت دندانهایش کلید شد، وقتی با مشت و لگد مجدداً به جان رفیقمان افتاد، خودش زودتر از حال رفت!

این صحنه ها و این مقاومتها به سرعت در زندان دهان به دهان می پیچید و با ناخن بر در و دیوار حمام و دستشویی نکاشته می شد و به دیگران روحیه می داد. در راهرویی که ما بودیم یک کارگر مسن بود که هر روز او را باز هفت صبح تا هفت شب برای بازجویی می بردند. در جریان بازجویی او را خونین و مالان می کردند و بویژه از این که او با افتخار تمام

در شماره گذشته، بخشی از گزارش یک رفیق در مورد زندان کمیته مشترک (بند ۲۸۰) را از نظراتان گذرانده ایم. اینک ادامه این گزارش را بی می گیریم:

بازجویی - شکنجه - بازجویی - شکنجه...

"همچنان که گفتم بعد از روز اول دستگیری و بعد از اولین بازجویی در زندان کمیته مشترک، زندانی را به داخل سلولهای انفرادی می اندازند و اگر سلولهای "انتظار شکنجه" پر باشد، فرد باید برای این که به قول بازجوها "دم دست" باشد، ساعتها عذاب آوری را در یکی از راهروها و یا فلکه های زندان، در جوار اتاقهای شکنجه سپری کند تا نوبتش برسد.

بعد از این که شلاق و مشت و لگد کارگر نیفتاد، شکنجه های بعدی آغاز می شود. شکنجه ای که معمولاً بعد از شلاق زدن به کف پا مورد استفاده قرار می گیرد، آویزان کردن زندانی است. زندانی را از دو دست به گونه ای آویزان می کنند که تنها نوک شصت پایش به زمین ساییده شود. چند دقیقه نمی گذرد که درد شدیدی کتف، شانه و مچ دست را دردم می فشد. درد به حدی شدید است که انگار دارند دست آدم را از کتفش جدا می کنند. نوع شاقتر این شکنجه آویزان کردن زندانی در حالتی که او را دست بند قبانی زده اند، می باشد. زندانی را از قسمت دستبند آویزان می کنند. این شکنجه به شدت عذاب آور است و تاکنون افراد بسیاری را به این طریق به شهادت رسانده اند. در حالت دیگر این شکنجه، زندانی را از پا آویزان می کنند. این شکنجه فرد را به سرعت در آستانه مرگ قرار می دهد. حتی این نوع ضد بشری شکنجه نیز خوی حیوانی دژخیمان جمهوری اسلامی را ارضا نمی کند: کسانی از مسئولین حزب توده ایران را از شصت پا آویزان کرده بودند.

یک روز که در راهروی بند قرار داشتم با شنیدن صدای زمین خوردن مداوم یک زندانی کنجکاو شدم و به زحمت از زیر چشم بند به طرف صدا تگریستم. رفیقی را دیدم که به سمت دست شویی می رفت ولی در هر گام زمین می خورد، وقتی از راه رفتن مایوس شد، کوشش کرد چهار دست و پا حرکت کند ولی باز تعادلش را از دست می داد. بعد از یک فرصت مناسب از او پرسیدم که بر او چه گذشته است. رفیق که مقاومتش افسانه وار بود برای توضیح داد که آنقدر او را از شصت پا آویزان نگه داشتند که دکتر ورودست جلادها، نظر داد تا دقایقی دیگر ممکن است بمیرد. تنها این هشدار باعث شده بود که دژخیمان مدتی این شکنجه را در مورد او متوقف سازند.

در کمیته مشترک آمپولهای مخدر و روانگردان و شوکهای الکتریکی نیز با شلاق، آبله و دستگاه چهارمیخ کشیدن... ترکیب می شود. جلادان به اینها نیز بسته نمی کنند و تلاش می ورزند از عواطف انسانی هم برای خرد کردن زندانی بهره برداری نمایند. من خود شاهد بودم که یک روز از صبح تا شب

یک سند و یک اعلامیه

گسترش روز افزون حرکات اعتراضی کارگری، ارتجاع حاکم را به هراس انداخته است. تک تک ارگانهای حکومتی به تکاپو افتاده اند تا مگر بتوانند مانع مبارزه استوار و پیکیر کارگران میهن ما گردند. وزارت کار برای ماهنگ ساختن کارسکوب جنبش کارگری، ارگان ویژه‌ای سازمان داده است و از همه کارفرمایان و مدیران خواستار شد تا هر حرکت اعتراضی را فوراً به این ارگان و این وزارتخانه اطلاع دهند تا "اقدامات لازم بعمل آید". مراتب فوق طی نامه‌ای به وزارت صنایع اطلاع شد تا از این طریق به اطلاع کارفرمایان و مدیران رسانده شود. فعالین فدائی در تهران در اعلامیه‌ای که خطاب به کارگران صادر کردند عین نامه را کلیشه و منتشر ساختند. توجه شما را به بخشی از این اعلامیه جلب می‌کنیم.

جمهوری اسلامی ایران
۱۶۱۴۳
۱۳/۱/۱۱

وزارت صنایع

خواهشمند است به کلیه مدیران و مسئولان کارخانجات و شرکتها و کارگاههای تحت پوشش آن سازمان در سطح استان تهران دستور فرمائید در صورت بروز هرگونه مسائل و مشکلات کارگری از قبیل اعتصاب، تحمّن و کم کاری و غیره ... در اسرع وقت مراتب را کتبا و بیسایه تلفنی به ۷۵۰۲۳۹ و ۷۶۱۱۴۲ به اطلاع این اداره کل برسانید تا بموقع اقدامات لازم بعمل آید.

سازمان نقشینه

مدیر کار و امور اجتماعی تهران
رونوشت جهت اطلاع به ... فرستاده شود
اجرا کم عندا ...

کارگران مبارز!

متن سند فوق نشان میدهد که سردمداران رژیم متولعه جنایتکارانه‌ای را در جهت سرکستن اعتراضات و مطالبات برخی شما کارگران شراکتند تدارک دیده‌اند. برای خشن کردن این نوطکه مغرور خود را متحد و متشکل سازید، هسته‌های مخفی کارگری خود را در کارخانجات سازمان دهید و در راه حفظ سازمانهای صنفی خود از هیچ کوششی فروگذار نکنید. این سازمانها را به سنگر مبارزه خود مبدل سازید و بدانید که هرمت شما در متشکل شماست و رژیم قادر نیست در برابر مبارزات شما متشکل شما بایستد.

هم وطنان مبارز!

به دفاع از اعتراضات و مطالبات برخی کارگران برخیزید و آنان را در مقابل با رژیم نرینج جمهوری اسلامی یاری رسانید و با مبارزه یکپارچه متحد و متشکل نقشه‌های ایران بر باد ده سردمداران رژیم را خنثی سازید و راه آماجهای مردمی انقلاب را که همان راه صلح، استقلال، آزادی و عدالت اجتماعی است هموار نمائید.

زنده باد طبیعت کارگر ایران!

ببروز باد مبارزات حق طلبانه مردم ایران در راه صلح، استقلال، آزادی و عدالت اجتماعی.
درد بر همه انقلابیون دریند!
۲۳ ماه ۱۳۶۲

روستاهای میهن صحنه مبارزه دهقانان علیه بزرگ مالکان و رژیم ج.ا.

روستای علی شیخ از توابع سکمن آباد شهرستان خوی می‌باشد. در این روستا ۷۰ خانوار زندگی می‌کنند که از طریق کشاورزی و دامداری امرامعاش می‌کنند. بخش اعظم اراضی حاصلخیز این روستا در اختیار یک فئودال قرار دارد. این فئودال علاوه بر این اراضی، ۱۵۰۰ راس دام دارد. این دامدار بزرگ در سال جاری بجای اینکه طبق معمول هر ساله، در اول بهار دامها را به بیبلاق ببرد، در همان روستا نگهداشت و در میان چراگاههای محدود متعلق به روستائیان رها کرد. نتیجه این شد که چراگاه روستائیان که توان تعلیف ۱۵۰۰ راس دام را نداشت، در معرض نابودی قرار گرفت. از آنجا که با ادامه این وضعیت دامهای روستائیان نیز نابود می‌شد، آنها دسته جمعی اعتراض کردند. وقتیکه ارباب هیچ توجهی به این اعتراضات نکرد دهقانان متقابلاً دامهای خود را در مرتع متعلق به این دامدار بزرگ رها ساختند. در پی این اقدام روستائیان، حاکم شرع خوی بنا به خواست این فئودال، ۵ تن از روستائیان "آشوبگر" را زندانی کرد. برای زهر چشم گرفتن از روستائیان، زندانیان را به سرعت محاکمه کرده و به ۶ ماه حبس محکوم نمودند. چهارتن از دستگیر شدگان از اعضا "هسته مقاومت" بودند و یک تن دیگر رئیس شورای ده بود. با وجود این که حاکم شرع و دیگر مقامات شهرستان خوی آشکارا به پشتیبانی از این فئودال برخاسته بودند، دهقانان نهراسیده مبارزه را دنبال کردند. این بار زنان دامها را به مرتع بردند و واکنش دادگاه خوی این بود که دستور داد گروهی از شوهران این زنان را دستگیر نمایند. به این ترتیب دوازده تن دیگر بر زندانیان افزوده شدند. این اقدام بنوبه خود اعتراضات

وکلائی کلاش اروپائی و آمریکائی بنوائی برسند. مثلاً اخیراً (در اواخر آبان ماه) این دادگاه با اتکا به بیانیه الجزایر به بررسی شکایت کمیته سی.دی.سی آمریکا پرداخت. وکیل برگزیده دولت ایران در این محاکمه رابرت لکنجر می‌باشد. این شخص بابت انجام وکالت در این محاکمه، ساعتی ۱۲۰ دلار دریافت می‌کند و علاوه بر آن هفت درصد از مبلغی که در نتیجه رای دادگاه از مبلغ ادعائی و موهم کمیته سی.دی.سی کاسته شود، نصیب او می‌گردد.

لازم به ذکر است که آقای لکنجر، خود مدیر عامل سابق شرکت "بیوشیواک" بود که چندی قبل به نمایندگی از طرف این شرکت، طرف دعوی دولت ایران بود. اکنون این مدعی را نماینده ایران کرده‌اند!

آموزگاران "غیر مکتبی"

در جاده ساوه دهکده‌ای وجود دارد به نام "حاج محمود". این روستا دارای مدرسه ایست که در آن شش نفر آموزگار به تدریس مشغول بودند. این آموزگاران در تعلیم کودکان کوشا بودند و هر از چندگاه آنها را دسته جمعی به گردش علمی می‌بردند.

تلاشهای بی‌دریغ این آموزگاران از دیدگاه مسئولین غیرعادی و سؤال برانگیز بود. آنها به تجربه دریافته‌اند که این گونه آموزگاران نباید "مکتبی" بوده باشند. لذا هر شش نفر را دستگیر و به اتهام تشکیل گروه به زندان کشاندند. دلیلی که برای طرح این اتهام ارائه کردند این بود که چرا دانش آموزان را به گردش علمی می‌بردید؟ به همین اتهام این آموزگاران را یک هفته در زندان نگه داشتند.

روستائیان را گسترده‌تر ساخت و علاوه بر آن نمایندگان دهقانان روستاهای همجوار علی شیخ به خوی، نزد حاکم شرع رفته و ضمن طرح اعتراض، خواستار آزادی زندانیان شدند. در برابر این اعتراضات، حاکم شرع خوی عقب نشسته و زندانیان آزاد گردیدند. البته آنها را وادار به دادن تعهدنامه‌ای کردند مبنی بر اینکه اگر یک گوسفند به مرتع ارباب تجاوز کند! زندانیان آزاد شده باید در ازای آن پانصد هزار ریال نقد بعنوان جریمه بپردازند و علاوه بر آن به ۸۰ ضربه شلاق نیز محکوم خواهند شد. با وجود این تعهدات و تهدیدات، مبارزه در علی شیخ هم چنان ادامه یافت. از آن پس از هم روستائیان، دامهای خود را به مرتع فئودال براند و مصمم هستند برای تصاحب این مرتع مبارزه را تا به آخر دنبال کنند.

در این میان نکته‌ای که جلب نظر می‌کرد این بود که درست در همین روزها از سوی سپاه پاسداران خوی اکیبی به منظور گردآوری نیزوهای "هسته مقاومت" و اعزام آنها به جبهه وارد علی شیخ گردید ولی مشاهده گردید که مسئول و معاون هسته همراه با تقریباً همه اعضا آن در زندان بسر می‌برند. این رویداد در عین حال تاثیر بزرگی در افشا سیاستهای ارتجاعی و ضد مردمی جمهوری اسلامی و از جمله سیاستهای جنگ افروزان آن گذاشت. بگونه‌ای پس از آن "هسته مقاومت" که توسط سپاه تشکیل شده بود عملاً منحل گردید.

درد ادگاه لاهه چه می‌کنند

بند و بستها و حیف و میل هائیکه هیئت نمایندگی ایران در دادگاه لاهه درپوشش بیانیه الجزایر صورت می‌دهد چنان رسوائیهای بسیار آورده که حتی در مجلس شورای اسلامی نیز بازتاب یافته است. دادگاه لاهه محملی شده تا کمیته‌های غارتگر و

انحصارات نفتی علیه اوپک

این روزها در مطبوعات و رسانه‌های گروهی امپریالیستی، از "اصحاحل" تدریجی سازمان کشورهای صادر کننده نفت "اوپک" سخن زیادی می‌رود. مفسران بورژوازی شادمانی خود را از اینکه این سازمان بر اثر وخامت و رکود حاکم بر بازار جهانی نفت، دچار دشواریهایی شده، پنهان نمی‌کنند. اینها و آنجا حتی سخن از "انشقاق سرخوش" بابت مبارزه‌ای می‌رود که کشورهای صادر کننده نفت با تشکیل اوپک علیه زورگویی و چهارلگری انحصارات نفتی آغاز کرده بودند.

در یکی دو سال اخیر، همبستگی میان کشورهای عضو اوپک بارها به خطر افتاده است. مثلا در پاریس گذشته، نهمین بهای نفت خود را از بشکه ای ۳۰ دلار به بشکه ای ۲۸ دلار تقلیل داد. وزیر نفت این کشور اعلام کرد نجات اقتصاد نهمین بهای از وفاداری آن به اوپک است. فشاری که کشور فقیر نهمین بهای را وادار به چنین اقدامی نمود، بر سایر کشورهای عضو نیز وارد می‌شود. اوایل بهمن ماه در نشست و زرای نفت اوپک در ژنو تصمیم گرفته شد بهای نفت مرغوب (سبک) از ۳۰/۵ دلار به ۲۸/۹۰ دلار کاهش یابد و قیمت نفت سنگین همچنان در حد ۲۶/۵ دلار برای هر بشکه باقی بماند. نهمین بهای نفت سبک خود را به ۲۸/۶۵ دلار افزایش دهد. این، دومین کاهش قیمت در تاریخ ۲۵ ساله اوپک است. در فوریه ۱۹۸۲، بهای نفت اوپک ۵ دلار کاهش یافت.

بی شک بحران اوپک محصول بحران بازار نفت است. اینک مصرف نفت کشورهای صنعتی ۱۸ درصد کمتر از میزان سال ۱۹۷۹ است. برای این

پدیده می‌توان چندین دلیل برشمرد. نخست باید از افزایش بکارگیری منابع جدید انرژی و با احتیاج منابع قدیمی نام برده، از جمله تقویت صنایع انرژی هسته‌ای و توجه بیشتر به زغال سنگ (البته اخیرا نخستین نشانه‌های اضافه تولید زغال سنگ دیده می‌شود). همچنین افزایش ناگهانی قیمت نفت در سال ۱۹۷۳، باعث موجی از ابتکار و سرمایه‌گذاری برای صرفه‌جویی در مصرف انرژی شد، از تولید اتومبیلها و ماشینهای صنعتی کم مصرف‌تر تا پالایش بازم بیشتر مواد سوختی و سرمایه‌گذاری دولتی در ایزوله کردن حرارتی ساختمانهای قدیمی. و بالاخره باید در نظر داشت که از ۱۹۷۹ به بعد، مرحله نژولی بحران ادواری سرمایه‌داری آغاز شد و به کاهش مصرف انرژی انجامید.

کشورهای اوپک نسبت به این روند واکنش نشان دادند و تولید روزانه خود را که در سال ۱۹۷۷ به سی میلیون بشکه بالغ می‌شد، در ۱۹۸۲ به ۲۱ میلیون و اکتبر سال قبل (۱۹۸۴) به ۱۶ میلیون بشکه کاهش دادند، یعنی تنها نیمی از ظرفیت دولت. جالب توجه است که این تصمیم برای مثبت هر ۱۳ عضو اوپک گرفته شد، اتفاق نظری که به ندرت پیش می‌آید.

اما صرف نظر از آثار منفی رکود بازار نفت در اوپک، این سازمان در معرض زورگویی امپریالیست‌ها نیز قرار دارد. انحصارات نفتی و کشورهای امپریالیستی از آغاز تشکیل اوپک نهایت تلاش خود را بکار بستند تا این سازمان نتواند به اهداف خود یعنی در درجه اول، دفاع از منافع مشترک کشورهای عضو، جامه عمل بپوشاند. اینک امپریالیست‌ها اوضاع بازار نفت را مناسب دیده اند تا فشار بازم بیشتری بر اوپک وارد آورند. بریتانیا و

نروژ استخراج نفت خود را از دریای شمال دائما افزایش می‌دهند. از سوئی دیگر، مکزیک نیز که بنوبه خود تحت فشار شدید سازمانهای مالی بین المللی امپریالیست‌هاست و زیر بار قروض میلیاردهای کمر خم کرده، نفت بیشتری وارد بازار می‌کند و پس از اتحاد شوروی، آمریکا و عربستان سعودی مقام چهارم را در میزان استخراج نفت به خود اختصاص داده است. به عبارت دیگر، ریشه این اقدام مکزیک را نیز باید در کارزار جهانی امپریالیست‌ها علیه دیگر کشورهای صادر کننده نفت جست.

این همه باعث شده است که سهم اوپک در استخراج نفت جهان از ۵۱ درصد در سال ۱۹۷۵ به ۳۷ درصد در سال ۱۹۸۴ برسد. سال ۱۹۸۴ یک پدیده منفی دیگر نیز برای اوپک به همراه داشت، برای نخستین بار پس از ۵ سال، مصرف نفت ۲/۳ درصد افزایش یافت. کشورهای عضو اوپک به جای آنکه از این پدیده به سود تحکیم موقعیت اوپک در بازار جهانی نفت بهره جویند، به رقابت برخاستند تا خلا ایجاد شده در بازار را پر کنند. (جمهوری اسلامی نیز در این مسابقه شرکت جست و نفت خود را به بهایی کمتر از نرخ اوپک عرضه کرد.)

علیرغم همه این روندهای منفی، توافقاتی اخیر اوپک (محدود کردن تولید به میزان ۱۶ میلیون بشکه در روز و تعیین نرخ نفت با اکثریت آرا) نشان داد که این سازمان به هیچ عنوان محکوم به تلاشی نیست، بلکه می‌توان و باید با تقویت و تحکیم همبستگی میان اعضا آن را همچنان به مثابه ابزاری موثر در مبارزه علیه زورگویی انحصارات نفتی به کار برد.

(اقتباس از مطبوعات خارجی)

را روشن می‌کنند، برای آزار زندانیان مرتب از بلندگوها صدای کوشش تعزیه و عزاداری و تبلیغات و قبحانه سران رژیم را پخش می‌کنند و مدام در جستجوی بهانه‌ای هستند که افراد را روانه اتاقهای تعزیر سازند.

همه این آزارها و شکنجه‌ها، بیش از هر چیز بر ضعف و جبن رژیم خیانت پیشه جمهوری اسلامی دلالت دارند. مدتی که من در کمیته اسپر بودم آنچه که بیشتر از همه توجهم را جلب می‌کرد پوچی و زبونی دژخیمان در برابر مقاومت انقلابیون بوده آنها هر روز بر میزان آزارها و شکنجه‌های خود می‌افزودند تا شاید چند صباحی دیگر بر حیات بساط تفکیشان بیفزایند اما هر گام که پیش می‌رفتند خود را شکست خورده تر می‌یافتند. یک شکنجه‌گر با تعجب می‌پرسید: "شماها مگر چقدرید؟ هر چه می‌گیریم باز می‌فهمیم کم است! پاسداز دیگری می‌گفت: "ما نباید عظوفت اسلامی را کنار بگذاریم و برای ریشه کن کردن شما خشونت به خرج دهیم!" یکی دیگر از این جنایتکاران می‌گفت: "ما نمی‌گذاریم قضیه شاه تکرار شود. او در برابر شماها جازد ولی ما همه‌تان را چارو می‌کنیم" این دژخیم نسبت به آینده خود نگران بود، می‌ترسید مبادا به سرخوش ساواکی‌ها دچار شود. احق نمی‌دانست آینده روبرو پیش دارد و تاریخ نام آنان را نیز در کنار حسینی‌ها و تهرانی‌ها ثبت خواهد کرد. *

مجموعه گزارشهایی

دیوار باشد. کوچکترین اعتراض را در اتاقهای تعزیر پافخ می‌دهند. از ملاقات با خانواده مطلقا خبری نیست، حتی به خانواده نمی‌گویند که فرد را در کجا زندانی کرده اند. زندانیان کمیته مشترک هرگز رنگ آفتاب را نمی‌بینند. از حق هواخوری که در زندانهای دیگر وجود دارد، در بند ۲۸۰ خبری نیست. زندانی تنها در فاصله بین اتاق تا قسمت حمام می‌تواند هوای "تازه" ای را تنفس کند. کیفیت و کمیت غذا در این زندان، فوق العاده پائین است. کوچکترین "تخللی" نیز باعث می‌شود زندانی چندین وعده از خوردن غذا، محروم شود. وضع بهداشت زندان هم با این اوصاف معلوم است که به چه سان است. هوا آلوده است، پتوها کثیف و خون آلودند، موکتها بسیار کهنه و آلوده اند، در زمستان سرما تا مغز استخوان رسوخ می‌کند، افراد برابر شکنجه مفرط و سو تغذیه طولانی فاقد مقاومت در برابر بیماریهای مختلف هستند. بیماری‌های گوناگون بویژه در بند زنان بیداد می‌کنند...

در کمیته مشترک زندانی همیشه با شلاق و شکنجه سروکار دارد. نگهبانان زندان از میان بی‌شعورترین و لومین‌ترین پاسداران انتخاب شده‌اند. آنها همواره در صد آزار زندانیان هستند. مدام توهمین می‌کنند، جلوی استراحت حتی بیمارانی را که حالشان وخیم است می‌گیرند، پهبسته وقت دستشویی را تقلیل می‌دهند، در هوای سرد زمستان، بیکاره کولرها

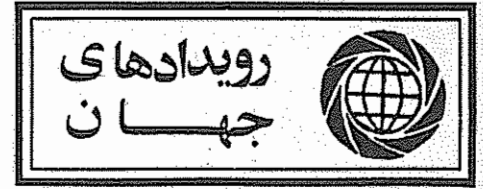
پیام کمیته مرکزی حزب

استبداد در پوشش مذهب برای حفظ و حراست رژیم استعماری بند و بار توده‌های زحمتکش بوده است. این و اسپرایی دشتناک بسوی تاریکی و ظلمات استبداد قرون وسطایی برای سازمان‌های ما، برای میهن انقلابی ما، برای زحمتکشان رزمنده آن و برای دیگر نیروهای مترقی و دمکرات وطن ما چیزی بیشتر از رویای خام و آشفته مشتکی بی‌خبر از سیر واقعی تاریخ و خائنان به منافع ملی و مردمی ما نبوده و نیست که محکوم به فنا و نابودی میباید.

مقاومت و رزم دلیرانه شما که دوشادوش حزب توده ایران در شرایط دشوار برای هر دو سازمان ما علیه امپریالیسم و ارتجاع انجام شده و می‌شود به نتایج قانونمند خود در راستای افشا ماهیت ضد ملی و ضد دمکراتیک رژیم حاکم بر کشور، بسپج توده‌های زحمتکش به نبرد آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی و بالاخره ایجاد اهرم حیاتی و تعیین کننده جبهه متحد خلق از همه نیروهای ضد امپریالیست، مترقی و دمکرات که تنها راه برون رفت از بحران‌های همه جانبه و نجات انقلاب است، نزدیک میشود.

ما بار دیگر سالروز تولد سازمان برادر را نبره یک می‌گوییم و در این بیکار قلعی و نهایی بخاطر نجات انقلاب برای شما دوستان هم‌رزم و وفادار به آرمانهای والا، خلقهای میهن در بندمان آرزوی موفقیت می‌کنیم.

کمیته مرکزی حزب توده ایران

کنکتره حزب کمونیست فرانسه بیکارچگ، صفوف حزب را به نمایش گذارد

بیست و پنجمین کنکتره حزب کمونیست فرانسه روز یکشنبه دهم فوریه پس از مباحثات پنج روزه که در سن اوئن شهر کارگری واقع در حومه پاریس انجام گرفت، پایان یافت. بیش از ۱۷۰ نماینده کنکتره، کمیته مرکزی حزب را انتخاب کردند که در نخستین نشست خود، اعضای دفتر سیاسی و هیئت دبیران را برگزید. ژرژ مارش باردیکر به مقام دبیر کلی حزب انتخاب شد. وی در حالیکه حضار با کف زدنهای شدید ابراز احساسات می کردند، سخنرانی پایانی کنکتره را ایراد نمود. دبیر کل حزب کمونیست فرانسه تاکید کرد حزب مصمم است "فعالیت شدیدی انجام دهد تا همبستگی زحمتکشان و مردم فرانسه با آن نیرومایی در جهان تقویت شود که علیه امپریالیسم مبارزه می کنند و در بیکار گسترده برای رهایی بشریت، در راه عدالت و پیشرفت، استقلال، صلح و خلع سلاح و بیخاطر سوسیالیسم شرکت می جویند." مارش افزود مهمترین نتیجه کنکتره بیست و پنجم در آن است که در جریان آن، مشی سیاسی روشنی به تصویب رسید. دبیر کل حزب کمونیست فرانسه گفت عالیترین هدف حزب ساختمان سوسیالیسم به سبک فرانسوی است و در مرحله کنونی، وظیفه ایجاد اتحاد نوین اکثریت خلق در دستور کار قرار دارد.

ژرژ مارش لزوم رعایت اصول سانترالیسم دمکراتیک را مورد تاکید قرار داد و در پایان خاطر نشان ساخت حزب کمونیست فرانسه پس از کنکتره خود با اطمینان به مبارزه در راه عدالت و ایجاد یک فرانسه نوین ادامه خواهد داد.

نمایندگان کنکتره فراخوانی به تصویب رساندند که در آن از مردم فرانسه دعوت به عمل آمده همراه با کمونیستها علیه بحران و برای همکاری ملل و حفظ صلح مبارزه کنند. در این سند آمده است باید با همه ملل که زمین علیه خطر جنگ هسته ای و نظامی کردن فضا متحد شد.

کنکتره علاوه بر گزارش کمیته مرکزی (که بدون رای مخالف و تنها با ۵۸ رای متنع به تصویب رسید) قطعنامه ای نیز مورد تایید قرار داد. پل لورن، عضو دفتر سیاسی و دبیر کمیته مرکزی که گزارش کمیسیون تدوین قطعنامه را تقدیم کنکتره کرد، پشتیبانی کامل حزب را از مللی که سوسیالیسم را بنا می کنند، اعلام داشت. وی گفت حزب کمونیست فرانسه امید و نیروی مبارزه خود را از این واقعیت می گیرد که تاریخ نه به پس، که به پیش، به سوی سوسیالیسم می رود.

در قطعنامه کنکتره، سیاست بحران زای سرمایه داری که با بیکاری جمعی و کاهش قدرت خرید زحمتکشان همراه است، و نیز مشی امپریالیستی دامن زدن به مسابقه تسلیحاتی که به ویژه از سوی آمریکا دنبال می شود، محکوم شده است. قطعنامه، بدون رای

مخالف و با ۶۵ رای متنع تصویب شد. کمیته مرکزی ۲۲ نفر را به عنوان اعضای دفتر سیاسی برگزید. پیر ژوکن، عضو کمیته مرکزی که پیش از برگزاری کنکتره در دفتر سیاسی عضویت داشت و رسانه های گروهی امپریالیستی از او به عنوان "طرفدار اصلاح حزب" نام می بردند، در دفتر سیاسی جدید عضویت نداد. کمیته مرکزی همچنین یک هیئت دبیران با هشت عضو را انتخاب کرد.

محکومیت چهار زن جوان مبارز در بیدادگاه رژیم نظامی ترکیه

محاکمه مبارزان ترکیه که برای سرکوشی رژیم نظامی دست نشانده آمریکا می زنند، و صدور احکام جابرانه در مورد آنان توسط بیدادگاههای رژیم ادامه دارد. عکس زیر چهار زن مبارز را نشان می دهد که اخیراً ۲ نفر از آنان به حبس ابد و یک نفر دیگر از میانشان به ۲۰ سال زندان محکوم شدند. سن متوسط آنان ۲۰ سال است. لازم به یاد آوری است که هزاران زندانی سیاسی در زندانهای رژیم وابسته اورن تحت سخت ترین شرایط بسر برده و شکنجه های شدیدی را متحمل می شوند. به ویژه اسرای زن در معرض غیر انسانی ترین شیوه های آزار، شکنجه و توهین قرار دارند.

به این زنان جوان نتانه کنید! سن متوسطشان ۲۰ سال است. ۲ نفر از آنها به حبس ابد و یک نفر دیگر به ۲۰ سال زندان محکوم شدند. چه چیزی باعث این محکومیت ضد انسانی شده است؟ اراده این دختران به اینکه به نظام دیکتاتوری سر فرود نیابند. ما امروز همبستگی کامل خود را به نیلوفر، ما نازه (NAZH)، آیز (AYSE)، امیت (UMIT) و آسکین (ASKIN) این زنان مبارز اعلام می کنیم. ما به همه مبارزین دیرتر به همه زندانیان و همه تحت ستان رژیم دیکتاتوری و فقر در ترکیه اعلام می کنیم که در کنار شما هستیم. چهارشنبه هر هفته، عده ای از مردم دمکرات و آزیخواه فرانسه در مقابل سفارت ترکیه در پاریس اجتماع می کنند تا ضمن اعلام اعتراض خود به وضعیت شرم آور زندانیان سیاسی بخصوص زنان زندانی در ترکیه، همبستگی خود را با مبارزه همه مردم ترکیه نشان دهند.

(عکس و متن از "اومانیته دیماش" ارکان هفتگی حزب کمونیست فرانسه)

اهداف عملیات انتقال یهودیان اتیوپی به اسرائیل

تحت عنوان، "عملیات موسی" به مدت چندین

هفته عملیاتی برای انتقال پنهانی شهروندان یهودی اتیوپی به اسرائیل انجام گرفت. هفته نامه شوروی عصر جدید می نویسد: برخی از این "یهودیه های رنگین پوست (که در اتیوپی به "فلاش" نام معروفند) گمان می کردند در سودان اردوگاههایی برای مردم مناطق آسیب دیده از خشکسالی وجود دارد و از این روراضی به ترک کشور خود به مقصد سودان شدند. اما سودان تنها یک گذرگاه بود. شب هنگام، فلاشها را به خارطوم برده و از آنجا با هواپیماهای بلژیکی و از طریق بروکسل به اسرائیل بردند.

خود اسرائیل بعدا پرده از روی "عملیات موسی" برداشت و معلوم شد که آمریکاییان در این میان نقش فعالی داشته است. به گفته یکی از سخنگویان وزارت خارجه آمریکا، این کشور "بدون سروصدای اضافی" با برخی سازمانها و دولتها همکاری کرده و به عملیات مذکور کمک مالی زیادی داده است. دولت اتیوپی در این باره خاطر نشان ساخت که این امر، توطئه ای است که در جریان آن، تاجران برده قرن بیستم توانسته اند با نقض حقوق بین الملل، مخفیانه شهروندان یک کشور را از آن کشور خارج سازند.

برخلاف آنچه صهیونیستها ادعا می کنند، انگیزه این عمل به هیچ وجه "انسان دوستی" نبوده است. اداره اسرائیلی مسئول ساختن آبادیهای یهودی نشین در کرانه غربی اشغالی رود اردن و سایر مناطق اشغالی اعراب، به یهودیان اتیوپی علاقه خاصی نشان می دهد. در خود اسرائیل جایی برای این عده نیست، چرا که در آنجا نه کار، نه مسکن و نه تضمین گرسنه نماندن می یابند. بیهوده نیست که یکی از افرادی که از اتیوپی به اسرائیل انتقال یافته در بیدادگاه خودکشی کرد.

تهدید تروریستهای افغانی علیه روزنامه سوئدی

معمولاً فرستادگان ضد انقلاب افغانی در جریان سفرهای تبلیغاتی شان، به کشورهای اروپای غربی ترجیح می دهند درباره "شیوه های مبارزه" ای که "مجاهدین" در پایگاههای واقع در پاکستان می آموزشند سکوت کنند، چرا که چنین اطلاعاتی تنها می تواند به "اعتبار" اشرار لطمه وارد آورد.

ظاهراً به همین دلیل ضد انقلابیون افغانی از روزنامه "نورسکنس فلامان" ارکان حزب کمونیست کارگری سوئد که حقیقت را درباره آنها نوشته بود، شدیداً به خشم آمده اند و تصمیم گرفته اند روزنامه نگاران سوئدی را "سرچای خود بنشانند". شیوه انجام این کار، مطابق روش معمول اشرار انتخاب شد. هیات تحریریه روزنامه، نامه ای دریافت داشت که در آن از روزنامه خواسته شده بود اعلامیه ای به سود "مجاهدین" افغانی به چاپ برساند.

نویسنده نامه در اوج خشم خود احتمالاً فراموش کرده بود که نه در پاکستان، بلکه در سوئد به سر می برد. او تهدید کرد: "اگر اعلامیه منتشر نشود، محل روزنامه منفجر شده (یا به آتش کشیده می شود) و سر دبیر اعدام خواهد شد البته ظاهراً "تصادفی". تروریستهای افغانی، برای روزنامه سوئدی مهلت هم گذاشته بودند. وقتی این مهلت به سر رسید، "نورسکنس فلامان" کلیشه نامه را با توضیح لازم چاپ کرد. خود نامه برای پیکیری به پلیس داده شد.

پیام کمیته مرکزی حزب توده ایران به کمیته مرکزی سازمان به مناسبت ۱۹ بهمن

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران
(اکثريت)

رفقای گرامی!

کمیته مرکزی حزب توده ایران به نمایندگی از طرف همه اعضا و هواداران حزب توده ایران چهاردهمین سال تاسیس سازمان رزمنده شمارا صمیمانه تبریک میگوید و برای شما و همه اعضا و هواداران بهیکارگرتان در نبرد هر افتخارتان آرزوی موفقیت های بازم بیشتر می کند.

رفقا!

بکسال دیگر بر سال های کار و بهیکار سازمان هر افتخارتان که در کوره مبارزات پیچیده و دشوار بخاطر استقلال، آزادی و عدالت اجتماعی آبدیده تر شده است، افزوده شد. سالی که عیار والای انقلابی سازمان شمارا در مبارزه هر شور و عادلانه اش بر پایه مارکسیسم-لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری بیش از پیش نمایان ساخت.

تندباد حوادث شومی که به اراده امپریالیسم و ارتجاع بر بهیکار انقلاب شکوهمند ضد امپریالیستی، ضد دیکتاتور و مردمی میهن ما زخم ها و جراحات عمیقی نشانده نتوانست بر اراده استوار سازمان رزمنده شما لطمه ای وارد سازد.

هدف بیورش سبانه امپریالیسم و ارتجاع و امانده و قرون وسطایی هر حزب توده ایران - حزب پیشاهنگ طبقه کارگر ایران، و سازمان برادر سازمان فدائیان خلق ایران (اکثريت) - گردان پیشاهنگ طبقه کارگر مانند همیشه نابودی سنگر اصلی و خاکریز اول دفاع از انقلاب، دفاع از استقلال و آزادی میهن و دفاع از حقوق اجتماعی زحمتکشان میهن ما و برقراری بقیه در صفحه ۱.

هزینه چاپ این شماره "اکثريت" را

رفیق مرتضی به مناسبت ۱۹ بهمن

تأمین کرد

کمک های مالی رسیده

رفیق بهزاد نیویورک ۳۵۰ دلار
رفقای واشنگتن دی.سی ۳۵۰ دلار
ریچا از آمریکا یک الکترونیک ۳۵۰ دلار
رفیق روزبه هوستون آمریکا ۱۰ دلار

AKSARIYAT

NO. 45

MONDAY FEB 18, 85

Address: آدرس:

POSTFACH 1810

5100 AACHEN

W. GERMANY

دیدار اخیر رفیق فرخ تنگداز دبیر اول کمیته مرکزی سازمان با رفیق بهیکار کارمل رئیس شورای انقلاب و دبیر کل حزب دمکراتیک خلق افغانستان، جای ویژه ای را در رسانه های افغانستان انقلابی به خود اختصاص داد. عکس بالا که متعلق به همین دیدار است، در نشریه انگلیسی زبان "کابل نیوتایمز" در کنار شرح خبر دیدار چاپ گردیده است.

به یاد رهبران شهید خلق ترکمن

روز دوم اسفندماه سال ۵۸ بود که خبر یکی از ددمتشانترین جنایات ابادی ارتجاع در رژیم جمهوری اسلامی منتشر گردید. در این روز اعلام شد که چهارفدائی اسیر توماج، جرجانی، واحدی و مختم را در زندان به شهادت رسانده اند.

خطابیه پانزدهم

به چهار ستاره ترکمن صحرا

بر جاده گام می نهند

وسوران چهارگانه

برخون خویش غم می شوند

با سرود جهانی ژند کاشان بر لب

درخت اندازان را وحشت همه اینست

که بهار

دست افشان و جامه دران

در آتیه جوانه و جنگل

به رقصی جادویی بر خیزد.

و آفتاب

در آینه بندان خلیق برهنه شود

پس، سنگ می اندازند

به روشن چهره آینه ها و آب

و فریبی دلکش را

حجاب چهره خود می کنند.

در تاریکای پل
مرگ

با لحن بی طرف

با چهار جنازه در سخن است.

در انحنای جاده

چهار رنگ دانایی بریده شدند

و چهار ققنوس گر گرفته

با آوازی حزین

خاکستر هجرت را پذیره شدند.

هیولاها

در میدان شهیدان

سرمای زنده

تا وحشت خویش را

در شکنجه می مانا

بر بالین چهار شقایق سوزان

رقصیده باشند

و حیات و رستگاری خویش را

در مرگ سریداران می جویند

و مشعل

در نیمه گاه و خرمن کند مکاران می چرخانند

جاده می برهنه در باران

وزمان

که با نمره می گزینند

بر خاک و سکوت می افتد.

در پهاویج ستاره و شب

هیولاها

مانی، سال ۵۸

علیه امپریالیسم آمریکا، دشمن اصلی مردم ایران و جهان، متحد شویم!